

இயல் - 5

திறனாய்வு

திறனாய்வு என்னும் தலைப்பிலான இவ்வியலில் பாலாவின் திறனாய்வு குறித்த கருத்தியல்கள் ஆய்வுநோக்கில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அவரது திறனாய்வு குறித்த புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, சர்ரியலிசம், கவிதைப்பக்கம், தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள், தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள், முன்னுரையும் பின்னுரையும் ஆகிய படைப்புகள் திறனாய்வு நோக்கில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

5.0 திறனாய்வுப் போக்குகள்

இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கியத் திறனாய்வு என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோமே அப்படியென்றால் என்ன? ஒரு இலக்கியத்தைச் சில அளவுகோல்களால் மதிப்பிட்டு சிறந்தது அல்லது தாழ்ந்தது எனத் தீர்ப்பு எழுதுவது தான் திறனாய்வா? அந்த நூல் இப்படி இப்படி இருக்கிறது என்று மட்டும் விளக்கிவிட்டுத் திறனாய்வாளன் நகர்ந்து கொள்வதுதான் திறனாய்வா? பாராட்டு மொழிகளால் அந்த இலக்கியத்தைக் கொண்டாடுவதுதான் திறனாய்வா? அந்த இலக்கியத்தில் ஒரு மண்ணும் இல்லை என்று ஒரே போடாகப் போட்டு ஒழித்துக் கட்டுவதுதான் திறனாய்வா? கல்வியாளர்களுக்கு இலக்கிய வரலாறு எழுதவும் இலக்கியக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு வரவும் துணைபோகும் ஒரு கருவிதான் திறனாய்வா? அல்லது இவை எல்லாமும் சேர்ந்ததுதான் திறனாய்வா? என்ற கேள்விகள் வாசகர் மனங்களில் அலை அலையாய் எழுகின்றன. அலைகளுக்கு இலக்குகளாய் கரைகள் இருப்பது போல திறனாய்வுக்கான இலக்குகளும் உள்ளன.

“நான் திறனாய்வு எனக் கருதுவது நம்மைச் சுற்றியுள்ள பொருளுலகத்தைக் குடைந்து குடைந்து அதிலிருந்து நாம் இயங்குவதற்கான ஒரு ‘வெளியை’ உருவாக்கிக் கொள்கிறோமே, அதே போல் இலக்கியம் என்னும் கருத்துலகத்திற்குள் புகுந்து மனிதர்களுக்கான ஒரு ‘வெளியை’ எந்தத் திறனாய்வு உருவாக்கித்

தருகிறதோ அதையே சிறந்த திறனாய்வு எனக் கருதுகிறேன். இயற்கையிலிருந்து நமக்கான மின்சாரத்தை, நமக்கான எரிபொருளைக் கண்டு பிடிப்பதன் மூலம் இயற்கையை மேலும் வியக்கத்தக்க ஆற்றல் வாய்ந்த ஒன்றாக நாம் உணரும் படியாக உருவாக்கிக் கொண்டே இருப்பது போல, ஒரு இலக்கியத்தை அப்படிப் பன்முகமாக உருவாக்கிக் கொண்டேயிருக்கும் எழுத்துச் செயல்பாட்டைத் தான் நாம் திறனாய்வு என்கிறோம்”¹ என்று திறனாய்வு குறித்த கருத்தியலை முன்மொழிந்துள்ளார் முனைவர் க.பஞ்சாங்கம்.

சமூகம் பிரமாண்டமான இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் இயக்கத்திற்குள், தான் இயங்குவதற்காக அமைத்துக் கொள்ளுகிற பல்வேறு வெளிகளில் இலக்கிய வெளியும் ஒன்று. இலக்கியம் தனக்கான வெளியை மனித வாழ்விலிருந்து அமைத்துக் கொள்கிறது என்றால், திறனாய்வு இலக்கியத்திலிருந்து அமைத்துக் கொள்கிறது, அவ்வளவுதான் வேறுபாடு. இரண்டிற்கும் மனித வாழ்க்கைதான் ஆதாரம். இன்னும் சொல்லப்போனால் எந்த இடத்தில் எழுத்தாளன் கொண்டு வந்து விட்டானோ அந்த இடத்திலிருந்து மேலும் அதை வளர்த்தெடுப்பதாகப் பன்முகத்தளத்தில் விரிப்பதாகத் திறனாய்வு செயல்படுகிறது. சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் இலக்கியம் இயல்பாய் இருக்கின்றது. திறனாய்வு அதன்மேல் வினைபுரிகின்றது எனலாம்.

5.1 தமிழ்த் திறனாய்வியல்

தமிழ்நாட்டில் இலக்கியம் பற்றிய அபிப்பிராயங்களை அதன் படைப்பாளிகளே உருவாக்குவதற்கு எடுக்கிற முயற்சிகளை எல்லாம் இலக்கியத் திறனாய்வு எனக் கருதுகிற போக்கு ஒருபக்கம் தூக்கலாகத் தெரிந்தாலும், இங்கே திறனாய்வின் செயல்பாடுகள் நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதார, அரசியல் தரத்திற்கு ஏற்பப் போதுமான அளவு நல்லபடியாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உலக வளத்தை எல்லாம் சுருட்டி, நம்மைவிட நூறுமடங்கு அதிகமான வாழ்க்கைத் தரத்தை எட்டி

இருக்கும் மேலைநாட்டு நிலைக்கு நாமும் உயருகிற சூழலில், நம்முடைய திறனாய்வுகளும் அத்தகைய ஒரு நிலைக்கு மாறிச் செல்லக்கூடிய குணத்தைத் தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொண்டு வருவதாகவே இப்பொழுது இருக்கிறது.

5.2 மேலை இலக்கியத் திறனாய்வியல்

“திறனாய்வு மனிதனுக்கு மூச்சு விடுவதைப் போல் இன்றியமையாதது” என்பார் டி.எஸ்.எலியட் மேலை நாடுகளில் அரிஸ்டாட்டில், லான்ஜைன்ஸ், ஹோரசு ஆகியோர் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கலைக்கு வித்திட்டவர்கள். நமது நாட்டில் வடமொழியில் பரதர், ஆனந்தவர்த்தனர், அடி நவகுப்தர், சேமேந்திரர் போன்றோர் இலக்கியக்கோட்பாடுகள் பற்றி விரிவாகப் பேசியிருக்கின்றார்கள். வடமொழியிலிருக்கும் உபநிடதங்களுக்குச் சங்கரர், ராமானுசர், மத்துவர் போன்றோர் பேருரைகள் எழுதினார்கள்.

தொல்காப்பியர் கவிதைக் கோட்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்டு தமிழ்க் கவிதையின் கூறுகளை வரையறுத்தும் தொகுத்தும் அளித்தார். பேராசிரியர், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், பரிமேலழகர் ஆகியோரெல்லாம் நூல்களுக்குப் பொருளும் விளக்கமும் தருவதே தமது கடமையெனக் கருதினரேயன்றி அவற்றின் நிறைகுறைகளை எடையிடுவதில் அதிகம் கருத்தைச் செலுத்தினார் அல்லர். நூல்களின் குறைகளை அடுக்கி நுவல்வது பண்பாடு அறச்செயல் என்றே கருதியிருப்பார். ஆசிரியரின் கூற்றுகளை மறுக்கவும் மாற்றவும் சீடர்கள் தயங்க மாட்டார்கள் என்பதை மேலைநாட்டு இலக்கிய வரலாறு காட்டுகிறது.

ஆனால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் குரு தெய்வமாகவே கருதப்படும் பாரம்பரியம் பல நூற்றாண்டுகள் நீடித்தது. எனவே இங்குத் திறனாய்வு தழைத்தோங்க வழியில்லாதிருந்தது. எனினும் சங்கப்பலகை பற்றிய செய்திகளும் நக்கீரர் வரலாறும், கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி, காளமேகம் பற்றிய கதைகளும்

நூல்களை மதிப்பீடு செய்தல் அறவே புறக்கணிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேலை நாடுகளில் திறனாய்வு பெற்றுள்ள அசுரவளர்ச்சி வியப்புக்குரியது இலக்கியப் படைப்புக்கு ஈடாகவும், அதனை விஞ்சும் வகையிலும் திறனாய்வு உயர்வு பெற்றுள்ளது.

“இலக்கியப் படைப்புகளை வரையறுத்தல், வகைப்படுத்தல், விளக்கம் செய்தல், எடையிடல் ஆகிய பணிகளை உள்ளடக்கிய துறையே திறனாய்வு” எனலாம் இப்பணிகளில் ஏதேனும் ஒன்றையே வியந்து கூறும் திறனாய்வுக் குழுக்கள் பலவுண்டு. திறனாய்வின் நோக்கம் என்னவென்பது பற்றிப் பல்வேறுபட்ட கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன. நூலின் பொருள் அறியத்துணை செய்தல், புரிந்து கொள்ளவியலாத சொற்கள், தொடர்கள், மேற்கோள்கள், கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் விளக்குதல், அதன் முருகியல் சிறப்புகளை எடுத்துக்கூறல், நூலின் ஆன்மாவோடு ஒன்றித்துப்போக வழியமைத்தல், நூல் உயர்ந்ததா, தாழ்ந்ததா என்பதை மதிப்பிட்டுக் கூறல், நூலாசிரியர்களின் பெருமை சிறுமைகளைக் கண்டு அவர்களின் திறமை அடிப்படையில் பட்டியலிடல் என்றெல்லாம் திறனாய்வின் நோக்கைப் பலவாறாகக் கூறுவர்”.²

“திறனாய்வு உழைப்புக்கும் உண்மைக்கும் பிறந்த தலைமகள் ஆவாள்; நீதியால் காக்கப்பட்டு, ஞான அரண்மனையில் வளர்க்கப்பட்டாள்; செங்கோலை வலக்கரத்தும் ஒளிபொருந்திய விளக்கை இடக்கரத்தும் ஏந்த வேண்டியவள்”³ என்று ஜான்சன் வருணிப்பார், திறனாய்வாளன் மிகுந்த உழைப்பை மேற்கொள்ளக் கூடியவனாகவும் உண்மையைக் கடைபிடிப்பவனாகவும் காய்தல் உவத்தல் அகற்றி, நீதி வழிப்படும் செந்நெறியாளனாகவும், அறிவு மேம்பட்டவனாகவும், விளக்கம் கூறல், மதிப்பிடல் ஆகிய பணிகளைச் செய்பவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பது அவர் விருப்பம்.

5.2.1 அர்னால்டு கருத்து

“அர்னால்டு, எது திறனாய்வு முயற்சி? என்ற வினாவிற்கு விடை கூறும்போது, சமயவியல், தத்துவம், வரலாறு, கலை, விஞ்ஞானம் ஆகிய அறிவுத் துறைகளில் எல்லாம் பொருளை உள்ளவாறு காண்பதே திறனாய்வாகும் என்பார். இதற்கு விருப்பு வெறுப்பற்ற ஒருபால் கோடாத, நடுநிலையான மனநிலை வேண்டும் என்பார் அத்தகைய திறனாய்வாளர்களே புதிய, உண்மையான கருத்தோட்டங்களைத் தோற்றுவித்து படைப்பிலக்கியங்கள் பெருக வகைசெய்ய முடியும் என்பது அவர் கருத்து. திறனாய்வாளர் தனது அறிவுப் பெருக்கத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு, அறிஞர் உணர்ந்தவற்றுள் தலையாயவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து உலகிற்கு உணர்த்தும் நேர்மையான பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்”.⁴

5.2.2 எஃப்.ஆர். லீவிஸ் (F.R.Leavis)

திறனாய்வே தமது வாழ்க்கையின் நோக்காக எடுத்துக் கொண்ட எஃப்.ஆர். லீவிஸ் அதன் தன்மை, திறனாய்வாளனின் கடமை பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துகள் சிறப்பானவை. கவிதைக்கு வெளியே செல்லும் எல்லா விதமான திறனாய்வு முறைகளையும் கடுமையாகச் சாடும் இவர் சமயவியல், தத்துவம், உளவியல், சமுதாயவியல் போன்ற துறைகளினால் ஈர்க்கப்பட்டுத் திறனாய்வாளன் கவிதையினின்றும் நழுவிச் செல்வானானால் தன் பணி செய்தவனாக மாட்டான் என்று கருதுகிறார். ஒரு கவிதையிலுள்ள சொற்கள், தொடர்கள், காட்சியருக்கள், படிமங்கள், யாப்புக்கூறுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டே திறனாய்வாளன் அக்கவிதையின் பொருளை உணர்ந்து அவற்றைக் கொண்டே அதனை எடையிடவும் வேண்டுமென்பார்.

5.2.3 நார்த்ராப்ஃபிரை (Northrop frye)

திறனாய்வு பற்றிய கருத்துகளில் மற்றையோரிடமிருந்து நார்த்ராப்ஃபிரை பெரிதும் வேறுபடுகின்றார். இவர், திறனாய்வென்பது ஒரு அறிவியல் துறையாக

வளர்க்கப்பட வேண்டியது, வளர்க்கப்படக் கூடியது என்றே வாதிடுகின்றார். திறனாய்வாளனின் முதல்தொழில் ஓர் இலக்கியத்தின் வகையைக் கண்டு கூறுவதே என்பார். இதற்கு ஆழ்ந்த புலமையும் கூர்த்த மதியும் தேவையாகும். கவிஞன் விட்ட இடத்திலிருந்து திறனாய்வாளனின் பணி தொடர்கிறதென்பதைக் கவிஞன் பெற்ற குழந்தைக்கு, திறனாய்வாளன் தாதியாக அமைய வேண்டுமென்பதன் மூலம் தெளிவுபடுத்துவார்.

கவிதை குழந்தையாகவும், கவிஞன் தாயாகவும், திறனாய்வாளன் தாதியாகவும், செயல்படும் இந்நிகழ்ச்சியில் திறனாய்வாளனே குழந்தையைத் தாயினின்றும் பிரித்தெடுத்து, அது ஆணா பெண்ணா என்று தாய்க்குச் சொல்லி, அதனைக் குளிப்பாட்டி, உலகிற்குக் காட்டத் தகுதியாக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். திறனாய்வாளனே அது எந்த வகையைச் சார்ந்ததென்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பார்.

5.2.4 ரோலண்டு பார்த்திஸ் (Roland Barthes)

திறனாய்வை இவர் முற்றிலும் புதிய கோணத்தில் காண்கிறார். கலைஞனின் மொழியைத் திறனாய்வாளனின் மொழியோடு இணைப்பதே திறனாய்வின் பணியென்று கருதினார். “எல்லாத் திறனாய்வும் தன்னைப் பற்றிய மறைமுகமான விமர்சனத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும்” நூலொன்றைப் பற்றிய விமர்சனத்தோடு திறனாய்வாளனைப் பற்றிய விமர்சனத்தையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது. திறனாய்வென்பது முடிவுகளின் பட்டியலன்று. அது ஓர் செயற்பாடு ஆகும்; அறிவுப் பூர்வமான செயல்களின் தொடராகும், எல்லோராலும் கையாளப்பட்ட சொல்லாக்கங்களைப் பற்றியதாகும். அது விமர்சனத்தைப் பற்றிய விமர்சனமாகும். அது ஓர் இரண்டாவது மொழியாகும். ஆசிரியனின் மொழிபற்றிய மொழியாகும்.

5.2.5 ரென வெலக் (Rene Wellek)

இலக்கியத் திறனாய்வை அதனோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய ஏனைய இரண்டு துறைகளிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ரெனவெலக் வலியுறுத்தியுள்ளார். இலக்கியக் கோட்பாடு (Literary theory) இலக்கிய வரலாறு (Literary history) என்பவையே அவ்விரண்டு துறைகள். ஆங்கில இலக்கியத்தில் திறனாய்வு என்ற தொடர் இலக்கியக் கோட்பாட்டையும் கவிதையியலையும் உள்ளடக்கியதாகவே பலவிடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்கிறார்.

திறனாய்வு பற்றிய கருத்தியல்கள் காலந்தோறும் மாறி வந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு தலைமுறையும் தனக்கேற்ற திறனாய்வு முறையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும் இம்முறையில் பழைய இலக்கியங்களையெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வு செய்வதால் புதிய உள்ளொளிகளைப் பெறலாம். புதிய முறைகளும் மதிப்பீடுகளும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமின்று. “நவில்தொறும் நூல் நயம் போலும்”⁵ என்று வள்ளுவர் கூறுவது நோக்கற்பாலது.

தமிழ்த்திறனாய்வியல் பெரும்பாலும் படைப்பாளர்களை இனம் காட்டுவதாய் உள்ளது. உரையாசிரியர்கள் சொற்பொருள் உரைத்து விளக்கம் தந்து சிறப்பைப் பாராட்டி எழுதுவதால் அவர்கள் ‘பாராட்டு முறைத் திறனாய்வாளர்களாய்’ உள்ளனர். இன்று காணும் திறனாய்வு ஆங்கிலக் கல்வியால் விளைந்ததாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக 1930 களில் தான் மணிக்கொடியின் மூலம் இலக்கியத்தை எடைபோட்டுப் பார்க்கிற இன்றைய திறனாய்வு முறை தமிழுக்கு அறிமுகமானது. மணிக்கொடி சீனுவாசனும், கந்தசாமிக் கவிராயர் என்ற பெயரில் புதுமைப்பித்தனும், ராமையாவும் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டனர்.

தொ.மு.சி. ரகுநாதன் ‘இலக்கிய விமர்சனம்’ எனும் நூலைத் தந்தார். இதுவே தமிழில் வந்த முதல் திறனாய்வு நூலாகும். அறுபது தமிழ் நூல்களைத் திறனாய்ந்து

க.நா.சுப்பிரமணியம் 'விமர்சனக்கலை' என்ற திறனாய்வு நூலை வெளியிட்டார். மணிக்கொடியை அடுத்து, சி.சு. செல்லப்பா தொடங்கிய 'எழுத்து' இதழ் இலக்கிய விமர்சனத்துக்கும் புதுக்கவிதைக்கும் சிறப்பிடம் தந்தது. கலை, கலை பிறந்த சூழல், சமூகம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் திறனாய்வு அமைய வேண்டும் என்பது அவர் கருத்து. 1962ல் எழுத்து நின்றதும், தாமரை இதழில் தி.க சிவசங்கரன் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதினார். "மனிதனைச் சிறப்படையச் செய்வது முற்போக்கு இலக்கியம். அவனைத் தாழ்வடையச் செய்து சோம்பேறி ஆக்குவது பிற்போக்கு இலக்கியம்" என்பது, தி.க. சிவசங்கரனின் கருத்தியலாகும். இவரது திறனாய்வு ஓர் எழுத்தாளனின் ஆளுமையைப் பெருமைப்படுத்தி காட்டும் அனுசரனை விமர்சனம் இவரது திறனாய்வு போக்காகும். தமிழ் நிலம் பாலை. அங்கு, விமர்சன வாழை முளைக்காது எனக் கருதிய வெங்கட்சாமி நாதன் 'பாலையும் வாழையும்' என்ற திறனாய்வு நூலைத் தந்தார். எதிர்ப்புக்குரல், இலக்கிய ஊழல்கள் போன்ற இவரது நூல்களில் படைப்புக்கும் படைப்பாளிகளின் வாழ்க்கைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு பற்றிய விமர்சனத்தைக் காணலாம்.

ஈழ அறிஞர்கள் க.கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதினர். பொ.கொ. சுந்தரராசன் (சிட்டி), சிவபாத சுந்தரம் ஆகியோர் நூறாண்டுகால நாவல் வளர்ச்சியைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளனர். சேலம் சி.மணியின் 'நடை' புதுக்கவிதைக்கும் ஓவியத்துக்கும் விமர்சனம் தந்தது. ஞானக் கூத்தனும், சுந்தர ராமசாமியும் விமர்சனக் கட்டுரைகள் எழுதினர். கணையாழி, யாத்ரா, தீபம் ஆகிய இதழ்களும் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தன.

வல்லிக்கண்ணனின் "புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" தீபம் இதழில் தொடராக வெளிவந்த திறனாய்வு நூலாகும். முனைவர் பொற்கோவின் 'புலமை' திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வரவேற்றது. வலம்புரி ஜானின் 'தாய்' வார

இதழில் கவிஞர் பாலா தொடர்ந்து புதுக்கவிதை குறித்து விமர்சனம் எழுத, அதுவே 'கவிதைப்பக்கம்' எனும் நூலாக வெளிவந்தது. வானொலி நிலையங்கள் நடத்தும் இலக்கிய விமர்சனங்களிலும் கவிஞர் பாலா பங்காற்றியுள்ளார். பாலாவும் தாம் முன்னின்று நடத்திய சுவடு, அன்னம் விடுதூது இதழ்கள் மூலம் இலக்கியத் திறனாய்வு மற்றும் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளைச் செய்துள்ளார்.

5.3 வாசிப்போன் - அனுபவத் திறனாய்வு

வாசிப்போன் - அனுபவத்திறனாய்வு (Reader - Response Criticism) எனும் அணுகுமுறை, ஒரு நூல் அதனை வாசிப்போரிடம் எத்தகைய மனவுணர்வை ஏற்படுத்துகிறது, படிப்போர் பெறும் அனுபவம் ஒரு தன்மையதா, நூல் கூற முயலும் பொருளும் கற்போன் புரிந்து கொள்ளும் பொருளும் ஒன்றாக இருக்குமா என்பனவற்றையெல்லாம் ஆராய்கிறது. அதனோடு அமையாமல் வாசிக்கும் முறையிலும், பனுவல்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் நமக்குத் துணை செய்யக் கூடிய கருத்துகளைத் தரவல்ல முன்மாதிரியான செயற்பாட்டுத் திறனாய்வையும் (Applied Criticism) மேற்கொள்கிறது. வாசிப்போர் - அனுபவத் திறனாய்வாளர்கள் யாவரும் ஒரே குரலில் தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லவில்லை. அவர்களுள்ளும் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

“வாசிப்போர் - அனுபவத் திறனாய்வாளர்களுக்குச் சில பொதுவான நோக்கங்களும் உத்திகளும் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமான இரண்டு நோக்கங்கள் வருமாறு,

1. ஒரு நூல் அதனைப் படிப்போரிடம் என்ன எதிர்பார்க்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டல்,
2. நூலை ஒருவன் எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கொள்கிறான் என்பதை விளக்குதல்,

என்பன. இந்நோக்கங்களை அடைய அத்திறனாய்வாளர்கள் கையாளும் உத்திகளுள் சில குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை,

1. நூலில் வாசிப்பது பற்றி வரும் நேரடியான ஆசிரியரின் கூற்றுகளையும் குறிப்புகளையும் ஆராய்தல்,
2. நூலில் வரும் சில சூழல்கள் வாசகன் இருக்கும் சூழலைப் பிரதிபலிப்பதைக் காட்டல்.
3. வாசிப்போனின் அனுபவம் நூலில் வரும் கதையின் செயல் அல்லது போராட்டம் போன்றது என்பதைச் சுட்டல்”⁶ என்பனவாகும்.

இத்திறனாய்வு இந்நூற்றாண்டின் எழுபதுகளில் அமெரிக்காவில் தோற்றம் பெற்றதென்று சொல்லப்படுகிறது. நம் தமிழ் மூதாதையர்களும் ஓர் இலக்கியம் கேட்போனிடம் எத்தகைய உடனடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவல்லதென்பதில் அன்றே கவனம் செலுத்தினர். இறையனார் அகப்பொருள் உரையின் பெருமை பேசும்கதை இதனைக் குறிக்கும்.

“ஒரு வாசகனின் வாழ்க்கைச் சூழல் அவனது வாசிப்பைப் பாதிப்பது உறுதி. பலர் கவிதை வாசிப்பில் ஈடுபாடு காட்டுவதற்குக் காரணம் தங்கள் தனிவாழ்க்கையில் நேரும் உணர்ச்சிப் போராட்டத்தின் பிரதிபலிப்பைக் கவிதையில் நாடுதலே என்பார் புதுமைத் திறனாய்வுக்கு அடிகோலிய ஐ.ஏ.ரிச்சர்ட்ஸ்”⁷.

வாசிப்போன் - அனுபவத் திறனாய்வு முதலில் வடிவியல் அணுகுமுறைக்கும், புதுமைத் திறனாய்விற்கும், அறைகூவலாகத் தோற்றம் பெற்று அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகக் கருதப்பட்டாலும் இப்பொழுது நுணுக்கமாகப் பார்க்கும்போது, ஐம்பது அறுபதுகளில் பேசப்பட்ட வடிவியல் அணுகுமுறை, எழுபது எண்பதுகளில் பேசப்பட்ட வாசிப்போன் அனுபவத் திறனாய்வைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். பின்வந்த திறனாய்வு அணுகுமுறைகள் எல்லாம் பால் (sex) வர்க்கம் (class) இனம் (race) ஆகிய பற்றிய கருத்தியல்களில் ஈடுபாடு காட்டி

நூலின் சொல்லாட்சியை மட்டும் ஆராயும் புதுமைத் திறனாய்வு அணுகுமுறையைப் புறக்கணித்ததால் இவ்வொருமைப்பாடு தெளிவாகத் தெரிய வழியேற்பட்டது.

திறனாய்வு, படைப்பாளர்களை அறிமுகப்படுத்த உதவுகிறது. படைப்பாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் உள்ளது. சங்கப் பாடல்கள் அரசவையில் விவாதிக்கப்பட்டதாகச் செவிவழிச் செய்தி உண்டு. கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பியிடம் புலவன் விசாரிக்கும் செய்தி கூட ஒரு திறனாய்வுப் போக்குதான். 'காமம் செப்பாது கண்டது மொழிதல்' நடுநிலைத் திறனாய்வாகும். குறுநில மன்னர்களின் சபையில் பாவலர்களிடையே கவிதை விவாதம் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் கவிதையை மற்றவர் குறை கூறுவதும் நிறையைப் பாராட்டுவதுமாக இடைக்காலத்தில் இருந்ததை ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர்களின் செய்திவழி விளக்குவர். திருவிளையாடற் புராணத்தில் சிவனே தாம் செய்த பாடலைச் சபையில் காட்டச் செய்து மானிடன் ஒருவனைக் குறை கூறும்படி ஆக்கினார். எத்துணைப் பெரியவராயினும் எவராயினும் குறைகூறும் உரிமை பாவலர்களிடம் இருந்தது என்பது இச்செய்தி வழி அறிய முடிகிறது. நிகழ்வு கதையே எனினும் திறனாய்வுச் சிந்தனை இருந்த உண்மையைக் காட்டுகிறது. சங்கப் பலகையில் அரங்கேற்றம் என்ற நிகழ்வு மெய்யோ, பொய்யோ. ஆனால் ஆய்வு மனப்பான்மை உண்டு என்பது மட்டும் தெளிவு.

உரையாசிரியர்கள், திறனாய்வாளர்களா என்ற சிந்தனையிலும் திறனாய்வு மனப்பான்மை இருந்துள்ளது. திறனாய்வாளர்கள் சொற்களுக்குப் பொருள் விரித்தனர். மேலும் பாராட்டிக் கூறியிருப்பதால் பாராட்டு முறைத் திறனாய்வும் இருந்தது. இலக்கணக் குறிப்புகள் தந்து அருஞ்சொல் விளக்கம் கூறி கவிநயம் காண்பதால் அழகியல் திறனாய்வும் இருந்தது. ஒப்புமைத் தொடர்களை, கருத்துக்களைச் சுட்டிக் கூறும் போது ஒப்பியல் திறனாய்விற்கும் பிள்ளையார் சுழி இட்டனர்.

இதனால் திறனாய்வுத் துறை முன்னேற்றம் கண்டது. மு.வ. ஆங்கிலத் திறனாய்வு நூல்களைக் கற்றதால் ஆங்கில இலக்கியக் கொள்கை அடிப்படையில் இலக்கியமரபு, இலக்கியத் திறனாய்வு நூல்கள் வெளிவந்தன. பேராசிரியர் ஞான சம்பந்தமும் 'இலக்கியக் கலை' என்னும் திறனாய்வு நூலைத் தந்தார். ஆங்கிலத் திறனாய்விற்கு ஏற்பச் சில தமிழ்ச் செய்யுட்களை எடுத்துக்காட்டித் தமிழிலும் திறனாய்வு தோன்ற வழிகாட்டினார் மு.வ. வ.வே.சு.ஐயர் கம்பராமாயணத்திற்கு ஆங்கிலத்தில் திறனாய்வு நூல் தந்தார். ஆங்கிலக் கல்வியால் விளைந்ததே திறனாய்வுத் துறையாகும். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் பாலாவும் அவ்வழியில் திறனாய்வில் ஈடுபட்டார்.

இவர் தமிழ் இலக்கிய இதழ்களுக்கும் தமிழில் திறனாய்வுத் துறை வளர்வதற்குத் துணை புரிந்தமையால் வாசகர் வட்டங்கள் வழித் தமிழில் திறனாய்வு வளர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

5.4 திறனாய்வாளர் பாலா

பலர் விமர்சனத் துறையில் கால் வைத்தாலும் முழுமையாகக் காலூன்றி நிற்கவில்லை என்றே கூறலாம். கவிஞர் பாலா 'சாரியலிசம்' பற்றி எழுதியுள்ள புத்தகத்தையும், அவருடைய விமர்சன முறையையும் படிக்கும் போது வளர்ச்சி பெற்றுள்ள, புதிதாகத் தோன்றி வளர்ந்து வருகிற திறமையுள்ள படைப்பாளிகள் குறித்தும், அவருடைய படைப்புகள் குறித்தும், அவர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் சரியானபடி எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய இலக்கிய விமர்சகராக பாலா இருந்திருக்கிறார் என்பது புலனாகிறது. பாலா கவிஞர்தான். பொதுவாக விமர்சகர்கள் படைப்பாளர்களாக இருப்பதில்லை. ஆனால் பாலா இக்கூற்றிலிருந்து விதிவிலக்கானவர்.

“தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம் ஆரோக்கியமாக வளரவில்லை - வளர்க்கப்படவில்லை - என்பது பெரிய குறைதான். படைப்பு இலக்கியத்தைப்

போலவே இலக்கிய விமர்சனம் படித்து ரசிக்கப் படக்கூடிய ஒரு கலையாக விளங்க முடியும். ஆனால், தமிழில் அது அவ்வாறு வளரவில்லை. தமிழில் இலக்கியத் தரமான விமர்சனத்துக்கு வழிவகுத்தவர், தமிழ்ச்சிறுகதைக்கு முதன் முதலாக ஒரு இலக்கிய உருவம் தந்த வ.வே.சு. ஐயர் தான் என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள உண்மை ஆகும். அழகியல் அடிப்படையில் ரசனபூர்வமான விமர்சனத்தை அவர் வளர்த்தார். அவரது கட்டுரைகள் படித்து ரசிப்பதற்கேற்ற சுவாரஸ்யமான எழுத்துகளாக அமைந்தன”⁸ என்பது பாலாவின் கருத்தியலாகும்.

புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, சர்ரியலிசம், தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள், முன்னுரையும் பின்னூரையும், தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள், கவிதைப்பக்கம், மகாகவி பாரதியின் சிந்தனைவெளி போன்ற இவரது படைப்புகள் திறனாய்வை மையமாகக் கொண்டதாகும். இந்தப் படைப்புகளின் ஒவ்வொரு பக்கமும் பாலாவின் திறனாய்வு குறித்த ஆளுமைத்திறனை நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இவற்றுள் மகாகவி பாரதியின் சிந்தனைவெளி பாரதியின் பன்முக ஆளுமையினை மையமாகக் கொண்டு திறனாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பாலாவின் திறனாய்வு அணுகுமுறை வித்தியாசமானது. இவரது திறனாய்வு நோக்கு குறித்து அறிஞர் பெருமக்கள் சிலர் அவர்களுடைய கருத்தியலைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அத்தகைய அறிஞர்களின் சில கருத்தியல்கள் இங்கே தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

5.5 திறனாய்வு குறித்த கருத்தியல்கள்

5.5.1 சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்

“உலக அரங்கில் காணப்பட்ட இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அப்பட்டமாக இவர் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. தமிழ் இலக்கியத்தில் இயல்பிற்கேற்ப, மரபிற்கேற்ப அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் பக்குவம் இவருடையது. மற்ற திறனாய்வாளர்களிடமிருந்து இவரை மாற்றி நிறுத்துவது இந்தப் பார்வை தான்”.⁹

5.5.2 பேராசிரியர் தர்மராசன்

“கோயம்புத்தூரில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது வானம்பாடி இயக்கம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. பாலா அதில் பங்கெடுத்து தன்னுடைய கவித்திறனை, விமர்சன ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டார்”.¹⁰

5.5.3 எழுத்தாளர் பொன்னீலன்

“ஆங்கில இலக்கியத்திலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஆழமான புரிதல், ஒன்றைப் பேசும்போது இன்னொன்றை உவமை காட்டும் திறமை, ஆங்கில விமர்சனத்தில் புலமை, அதைப் பயன்படுத்தி தமிழை எடைபோடும் புதுமை, பாலா ரொம்ப ஆழமானவர்”.¹¹

5.5.4 எழுத்தாளர் ஏர்வாடி எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

“பாலா சார்ந்த துறை ஆங்கிலத் துறை. ஆங்கில இலக்கியங்களோடு நின்றுவிடாது ஆழ்ந்த புலமையை அருந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் அயர்ந்து தோய்ந்தும் அள்ளிக் கொண்டவர். குறிப்பாக புதுக்கவிதை ஆய்வேடு அவர் ‘அத்தாரிட்டி’ எனலாம்.

பொதுவாகக் கவிதை குறித்து விமர்சிக்கிறவர்களும், எழுதுகிறவர்களும் தமது கையில் வந்த, கவனத்தில் விழுந்த வரிகளை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு சமாளித்துச் சரிக்கட்டிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். ஆனால், பாலாவின் பணி சுவாசிக்கும் மூச்சுப்போல் மேற்கோள் காட்டுவதிலும், தன்மைகளை விளக்குவதிலும், தாராளம் காட்டமுடிகிறது. இந்த ஈடுபாடுதான் இத்துறையில் இவரைப் பேசவும், பாராட்டவும் முடிகிறது”.¹²

5.5.5 விமர்சகர் தமிழ்நாடன்

“சிவகங்கை என்னும் கிராமத்துக் கவிதை பாலா. அது மண்ணில் பூவாய் மணப்பதுதான் நியாயம். ஆனால் பாலாவின் கவிதைகளில் ஓடிகோலான். காரணம் நகர வாழ்க்கை, மேலைத்தாக்கம்.

கல்லூரிப் பேராசிரியர்களே தமிழுக்கு மேலை விமர்சனத்தை கவிதை உத்திகளை இறக்குமதி செய்தவர்கள். இங்கே நகுலன், சி.மணி போன்றோரை நினைவு கூறலாம். நகுலன் கவிதை முழுக்கவும் அயல் பாங்கு. மணியின் 'பச்சையம் முதல் நரகம்' வரை நெடுங்கவிதையில் டி.எஸ்.இலியட்டின் குரல். ஆங்கிலப் பேராசிரியர் என்றாலும் அப்படிக்கடும் பாதிப்புக்கு ஆளாகாமல் தப்பித்திருப்பவர் பாலா".¹³

5.6 புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை

தமிழ்ப்புதுக்கவிதை பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்களுள் இன்று வரை பாலாவின் 'புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை' என்ற நூல்தான் தனித்துவம் பெற்றிருக்கின்ற நூலாகத் திகழ்கின்றது.

பேராசிரியர் ஆ.செகந்நாதன் எழுதிய "புதுக்கவிதை ஒரு திறனாய்வு", வல்லிக்கண்ணன் எழுதிய "புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்", இந்த நூல்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது பாலாவின் புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை. அந்த மாற்றத்தில்தான் புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை என்று அவர் இந்த நூலுக்குப் பெயரிட்டிருக்கலாம்.

புதுக்கவிதை இலக்கியத் திறனாய்வில் புதிய மைல் கல்லாகவும் திசைகாட்டியாகவும் இந்நூல் பலரின் கவன ஈர்ப்பைப் பெற்றுள்ளது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. இதற்குச் சான்று கூறும் விதமாக படைப்பாளர்கள் மற்றும் திறனாய்வாளர்களின் பதிவுகள் உள்ளன. ஆய்வின் அடிப்படையில் புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை நூலின் திறனாய்வு குறித்த கருத்தியல்கள் தொகுத்துத்தரப்பட்டுள்ளன.

5.7 புதுப்பார்வை குறித்த கருத்தியல்கள்

‘தமிழ்ப்புதுக்கவிதை பற்றிய விரிவான வரலாற்று விமர்சனம்’ என்ற அடைப்புக்குறிகளோடு வெளிவந்திருக்கின்ற பாலாவின் திறனாய்வு படைப்புதான் ‘புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை’ என்ற நூல்.

கவிதையில் கருவும், உருவும் பற்றிய விளக்கமும், மரபும் மாற்றமும் பற்றிய ஆய்வும், படிமம், குறியீடு, இருண்மை போன்ற புதுக்கவிதையின் வெளியீட்டு முறைகள் பற்றிய விமர்சனமும் இந்தப் படைப்பின் வழி வெளிவந்திருக்கின்றன என்பது மறுத்தற்கியலாது. புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை குறித்து வெளிவந்துள்ள கருத்தியல்கள் இதனை மெய்ப்பித்துள்ளன.

5.7.1 பதிப்பாளர் வேலாயுதம்

“ ‘கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்’ என்ற புதுக்கவிதைத் தாக்கம் மூலமாகத் தமிழின் நவீன இலக்கியத்தில் தனித் தடம் பதித்தவர் கவிஞர் மீரா. ‘புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை’ என்ற இலக்கிய விமர்சன நூலின் மூலமாக தமிழின் நவீன கவிஞர்களின் கவனத்தைப் பெற்றவர் கவிஞர் பாலா.”¹⁴

5.7.2 சிற்பி

“புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை இவருடைய பார்வைக் கோணத்துக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இவர் தரும் முடிவுகளை ஏற்காதவர்கள் கூட இவருடைய தர்க்க நியாயத்தையும், புலமையையும் மதிக்க வேண்டி இருந்தது.”¹⁵

5.7.3 பொன்னீலன்

“புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை மூலம் புதுக்கவிதைக்குப் புது வெளிச்சம் தந்தவர் அவர்”. முகம் அறியாத ஒதுக்குப் புறக் கவிஞர்களிலிருந்து எல்லாருக்கும் தெரிந்த கவிராஜாக்கள் வரை வித்தியாசமான கவிஞர்களின் வித்தியாசமான கவிச்சுவைகளை நமக்கு ருசித்துப் பாக்கத் தந்தவர் அவர்.

குழுக்குறியாக இருந்த புதுக்கவிதையை வெகுஜன உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தி, பொது அங்கீகாரம் பெற்றுத் தந்த சாதனையாளர் என்று அவரைச் சொல்ல முடியும். அவர் காலத்துப் புதுக்கவிதை உலகை விரிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவர் தன் நூல்களில், கவிதைகளை அறிமுகப்படுத்தும் போதே அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளவும் வழிகாட்டுகிறார். அவற்றின் புதுமைகளையும் நளினமாக உணர்த்தி வாசகரைக் கவிதைக்குள் நுழைத்து விடுகிறார். இந்த வகையில் புதுக்கவிதையின் பன்முகப் பரிமாணங்களைத் தமிழுக்கு தெளிவாக அறிமுகம் செய்த ஒரு இலக்கிய விமர்சகராகவும் அவர் அமைந்து விடுகிறார்.”¹⁶

5.7.4 எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்

“தமிழ்ப் புதுக்கவிதை பற்றி வெளிவந்துள்ள நூல்களில் இன்று வரை பாலா அவர்களின் ‘புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை’ என்ற நூல்தான் தனித்தும் சிறந்துமிருக்கிற நூலாக இருக்கிறது. இந்நூல் தான் ஒவ்வொரு தமிழ்க் கவிஞர்களின் புத்தக அலமாரிகளிலிருந்து அடிக்கடி எடுத்துப் பிரிக்கப்படுகிற பாட நூலாக விளங்குகிறது. இந்நூலை வெளியிட்டுள்ள அகரம் குறிப்பிடுவது போல ‘புதுக்கவிதைகளின் அமோக விளைச்சலில் கவிதை எது என்பதை வெளிக்காட்டுகிறது இந்நூல்’. புதுக்கவிதையை மட்டுமல்ல சிறந்த புதுக்கவிதைகளையும் அடையாளம் காட்டுகிறது என்பது உண்மையான உண்மை”.¹⁷

5.7.5 தமிழ்நாடன்

“பாலாவின் புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, ஒரு கவிதை பாலா தண்ணீரா என்று அறிய உதவும் கருவி. அடுத்த தலைமுறைக் கவிஞர்களுக்கும் ஆசானாய் விளங்கும். அது தமிழ் இலக்கிய விமர்சன வரலாற்றில் ஒரு மைல் கல்”.¹⁸

5.7.6 கலாப்ரியா

“பாலாவின் ‘புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை’ ஒரு முக்கியமான நூல். காய்தல் உவத்தல் இன்றி நவீன தமிழ்க்கவிதையின் 70களின் காலத்தை விரிவாக எடுத்துச் சொன்ன நூல்”.¹⁹

5.7.7 பேராசிரியர் இரா. மோகன்

“புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை பாலாவின் திறனாய்வுத்திறத்திற்கு கட்டியம் கூறும் நூல்”.²⁰

5.8 புதிய நோக்கில் புதுக்கவிதை

1981ல் வெளிவந்த “புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை” என்னும் நூல், தமிழ்ச்சூழலில் புதுக்கவிதையை எப்படி விமர்சனம் செய்வது என்பதற்கு ஒரு மாதிரியாக அமைந்ததோடு ஓர் அங்கீகாரத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இந்த இலக்கிய விமர்சன நூலின் மூலமாக தமிழின் நவீன கவிஞர்களின் கவனத்தைப் பெற்றவர் கவிஞர் பாலா. தமிழின் மிகப்புழம் வாய்ந்த கவிதை விமர்சன அறிமுக நூல்களிடையே ஒரு பாடநூல் போலவே இந்நூல் கருதப்படுகிறது. இது இளங்கவிஞர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஆத்திச்சூடியாய்த் திகழ்கின்றது.

5.9 கவிதையில் புதிய பரிமாணம்

கவிதை எழுதுகிறவர்கள் விரும்பிப் படிப்பவர்கள் ஆகியோரிடம் ‘கவிதை எது?’ என்று கேட்டால் பெரும் குழப்பமே ஏற்படும். ஏனெனில் கவிதை என்பதற்கு எளிய விளக்கம் எதுவும் இல்லை. அப்படி எதுவும் இருக்குமானால் அது எளிதில் மறுக்கப்பட்டுவிடும் விளக்கமாகவே இருக்கும். ஆனால் பல கவிஞர்களுடைய கவிதைகளை நாம் திறனாயும் போது இதற்கு விளக்கம் கிடைக்கிறது. கருத்தும், கருத்து வெளியிடும் முறையும் சிறந்த கவிஞர்களை நமக்கு அடையாளம் காட்டுகின்றன.

“இன்றையக்கவிதை என்பது இன்றைய மனிதனின் கவிதை. அவன் சாதாரண மனிதனாக இருக்கலாம். அறிவிற் சிறந்த ஒருவனாகவும் இருக்கலாம். எந்திர மனிதனாக இருக்கலாம். சீற்றமிகு மனிதனாக இருக்கலாம். உள்முக மனிதனாக இருக்கலாம். ஆனாலும் இந்த வேற்றுமைகள் கலங்கி மனிதன் என்ற இலக்கணத்திற்கு இசைய (அல்லது மாறுபட) ஒரு நிலைப்புள்ளியில் அவன் பிறருடன் ஒன்று சேர்கிறான். எனவே தான் எவருக்கும் உறவு என்பது நிகழ்கிறது. இங்கேதான் கவிஞனும் நின்று கொண்டிருக்கிறான். அப்புள்ளியிலிருந்து தொடர்ந்தும் இணைத்தும் பல்வேறு திசைகளில் பிரிந்து செல்லும் வாழ்க்கைச் சாலைகளை உணர்வும், உணர்ந்ததை அசைபோடவும் தான் தெளிந்து முடிவு மேற்கொள்ளவும் கவிஞன் தகுதி பெற்றவனாகிறான்”.²¹

ஒரு கவிஞன் தன் வாழ்க்கை அனுபவங்களையே கவிதையாகப் படைக்கிறான். இந்த அனுபவங்கள் ஆகாயத்திலிருந்து கிடைப்பதில்லை. வாழ்க்கையிலிருந்துதான் கிடைக்கின்றன.

“ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் ஓர் உலகம் இருக்கிறது. கனவுகள், கற்பனைகள், இன்பங்கள், துன்பங்கள், பலங்கள், பலவீனங்கள், ஆசைகள், இழப்புகள்... என்று பல்வேறு உணர்வு நிலைத் தொகுதிகள் மனிதனைச் சமைக்கின்றன. இதேபோன்று உணர்வுநிலைத் தொகுதியாக வாழும் பிற மனிதர்களின் கூட்டத்துடன் ஒவ்வொரு மனிதனும் உறவு கொள்கிறான். இந்த உறவு தரும் உணர்வுகள், அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றின் இயக்கம்தான் வாழ்க்கை. எனவேதான் கவிஞனின் கருத்து அல்லது அவன் வெளியிடும் அனுபவம் உணர்ச்சித் திரளாகவே அமைகிறது. ஆகவேதான் கவிதையில் வாழ்க்கை இடம்பெறுகிறது”²² என்று கூறுகிறார் கவிஞர் பாலா.

கவிஞன் எழுதக்கூடிய கவிதைகள் மக்கள் மனதில் ஒரு விளைவை, ஒரு தீர்ப்பை ஏற்படுத்துகிறதோ இல்லையோ ஆனால் வாழ்க்கையை அழுத்தமாக

வெளிக்காட்ட வேண்டும். உண்மையை உணர வேண்டும். இதைச் செய்வதால் தான் கவிஞன் தன்னை அடையாளப்படுத்த முடியும் என்று விமர்சிக்கிறார்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் ஒரு விளைவுத் தொடர்ச்சியை உருவாக்கக் கூடிய கவிதையைக் கூறுகிறார்.

“பெண்ணே நீயொரு

புண்ணிய ஆறு

உன்னைத் தடுக்க

ஒரு கை முனைந்தால்

பொங்கு புறப்படு

பொடிப் பொடியாக்கு”²³

என்ற கவிதையை படிக்கும் போதே பெண்களின் மனதில் ஒரு வினையை ஏற்படுத்துவதாய் இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட கவிதைகளை இன்றைய மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உகந்ததாய் இருக்கும் என்பதே கவிஞரின் கருத்து யாப்பு, மரபு என்று அன்றைய கவிதை அமைப்பு முறை மிகவும் கடினமானது. யாப்பு கூறும் இலக்கிய வடிவம் வயலுக்கு வரப்புப் போல அவசியமானது என்று மரபாளர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் வரப்பே இல்லாத பண்ணைகளே தொழில் நுட்ப விவசாய காலத்தில் தேவை என்பதையும் இவர்கள் மறந்து விடுகிறார்கள்.

இலக்கணம் தெரியாதவன் எழுதுவதுதான் புதுக்கவிதை என்பது இன்னொரு வாதம். “யாப்பு கூறும் இலக்கண வடிவங்களில் எழுதுவது சிரமம் என்பதை புதுக்கவிஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை யாப்பின் சிரமங்களைத் தவிர்ப்பதற்கல்ல புதுக்கவிதை. மரபுக்கவிதை தொடாத உயரங்களை புதுக்கவிதை தொடவேண்டும். பழைய வடிவங்கள் தராத வசதிகளை அது தரவேண்டும்”²⁴ என்கிறார் அப்துல் ரகுமான்.

“யாப்பில் அடைய முடியாத எல்லைகளை அடைவதற்கு நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வித்தியாசமான மொழிதான் புதுக்கவிதை”²⁵ என்கிறார் மு.மேத்தா.

மேத்தாவும், அப்துல்ரகுமானும் மரபில் கவிதை எழுதியவர்கள். எனவே அவர்கள் கூற்று நியாயமானது என்று விமர்சிக்கிறார் கவிஞர் பாலா.

“யாப்புடைத்த கவிதை

அணையுடைந்த காவிரி

முகிலுடைந்த மாமழை

முரட்டுத் தோலுரித்த

பலாச்சுளை”²⁶

என்று யாப்பைத் தவிர்க்கும் போது கவிதை தன் அனைத்துச் சக்திகளோடும் புறப்படுவதாக ஒரு புதுக்கவிஞர் கூறுகிறார். மரபுக்கவிதை எழுதுவதற்கும் புதுக்கவிதை எழுதுவதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை கவிஞர் பாலா எடுத்துக்காட்டுகளின் வழி விமர்சிப்பது இங்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாய் அமைகிறது.

சைக்கிள் ஓட்டப் பழகுவதுபோல இலக்கணத்தில் நாம் சவாரி செய்யக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், சைக்கிளை தங்கள் மீது சவாரி செய்ய அனுமதிப்பதைப் போல யாப்பு ஒரு சுமையாக இருக்கிறது என்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

“கவி என்றால் இன்னதென்று சொல்வதற்கு இலக்கணம் கிடையாது. உலகத்தில் எங்கும் கிடையாது. யாப்பியல் இந்த விசயத்தில் எந்த உதவியும் புரியவில்லை. வெண்பா இது, விருத்தம் இது என்று ஏதோ சொல்லலாம். ஆனால் கவி இது என்று சொல்லவே முடியாது. ஒரு பாஷையோடு அதிலுள்ள சிறந்த

கவிகளோடும் உண்மையான ஆர்வத்தோடு படாடோபத்தையெல்லாம் தூரத்தே விட்டுவிட்டு நெடுநாள் பழகி வருவோமானால் அது தெரியவரலாம்”.²⁷

யாப்பமைதி என்பது வேறு, கவிதையின் உருவஅமைதி வேறு என்பதை டி.கே.சி கூற்று எடுத்துக்காட்டுகிறது.

எனவே தான் புதுக்கவிஞர்கள் இலக்கணம் வேறு கவிதை வேறு என்று உணர்ந்து யாப்பை உதறினார்கள். மரபின் நிழலிலே வாழ்ந்த மனம் யாப்புணர்வின்றிப் படைக்கப்பட்ட கவிதையை கவிதை என்று அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது. ஆனால் இவையெல்லாம் இன்றையக் கவிஞரின் அக்கறைக்கு அப்பாற்பட்டனவாகி விட்டன. புதுக்கவிஞர்களைப் பொறுத்தவரையில் யாப்பு உணர்வின்றிக் கவிதை ஆக்க முயற்சியை மேற்கொண்டுவிட்டார்கள் என்பதே உண்மை.

காலத்திற்குக் காலம் புதிய கவிதை வடிவங்கள் பிறக்கின்றன என்ற தர்மப்படி இன்றையக் கவிதை வடிவமாகப் புதுக்கவிதை பிறந்து நின்று நிலைத்து விட்டது என்று புதுக்கவிதைக்குப் புதுமை நோக்கில் விளக்கம் தருகிறார் கவிஞர் பாலா.

வாழ்க்கையில் 20ஆம் நூற்றாண்டு மனிதனாகவும் இலக்கியத்தில் மட்டும் சங்ககால மனிதனாகவும் இருக்க ஆசைப்படுவது முரண்பாடு என்கிறார். “நம் வாழ்க்கை மாற்றங்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தில் எளிமையாக இருந்த மானிட வாழ்க்கை சிக்கலாகியிருக்கிறது. சா.கந்தசாமி சொல்வது போல ‘ரொம்பவும் கலவையாகி’ இருக்கிறது. இந்தச் சிக்கலை சிக்கலான வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ளும் படிமுறைகளில் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அறிவும் பின்புலம் நம் உணர்வுநிலைகளைக் கூர்மைப்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே புதிய வாழ்க்கையைப் புத்தறிவு கொண்டு விளக்கிக் கொள்ளும் முறையில் அபூர்வமான, சிக்கலான, வித்தியாசமான, கலவையான உணர்வெழுச்சிகளை இன்றையக் கவிஞன் சந்திக்கிறான். புதிய வாழ்க்கையும் புதிய அறிவும் பின்னிணியும் இன்றைய

இலக்கியவாதிக்குப் புதிய பார்வையை அளித்து விடுகின்றன. எனவேதான் புதுக்கவிதை புதுப்பார்வை என்கிறோம். காலம் இன்னும் மாறாமாற அந்தந்தக் காலக்கவிதையும் புதுப்புதுப்பார்வை பெற்றுத் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை. சமகால உணர்வு, நிகழ்காலத் தன்மை, இன்றையத் தொனி என்றெல்லாம் நாம் குறிப்பிடுகிற போது மனித வாழ்க்கையை இன்றைய அறிவு உணர்வுப் பின்புலத்திலிருந்து அணுகி வாழ்க்கை உண்மைகளைச் சுயமாக அறிந்து வெளிப்படுத்தும் முயற்சிகளையே புதுக்கவிதை எனக் குறிப்பிடுகிறோம்”.²⁸

புதுக்கவிதையைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுவதால் நேற்றைய கவிஞர்களை விட இன்றையக் கவிஞன் உயர்ந்தவன் என்று அர்த்தமல்ல. காலம் அவனுக்கு அளித்திருக்கும் வசதி இது. வசதியையும் வாய்ப்பையும் அவன் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதுடன், இன்றைய கவிஞர்களின் பாடுபொருள் என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சிறப்பாக விமர்சனம் செய்கிறார். நாம் நிகழ்காலத்தன்மை என்று சொல்கிறபோது 'ரூத் பேஸ்ட்' டில் ஆரம்பித்து தலையணையில் முடியும் நுகர்பொருட்களைப் பற்றியது என்று புரிந்துகொள்ளாமல் இன்றைய வாழ்க்கை உணர்வுகள் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் இன்றைய கவிஞர்கள் 'களிறெறிந்து பெயரும் காளை' பற்றி எழுதாது பஸ் மீது கல் வீசும் இளையோர் பற்றி எழுதுகிறார்கள். வேங்கையும் அன்றிலையும் பற்றி எழுதாது நாயையும் பன்றியையும் கவிதைப் பொருளாக்குகிறார்கள். காந்தள் மலர் பற்றிப் பேசாமல் காலிப்ளவர் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். புதிய பாடு பொருட்கள் கவிதைக்கு ஒரு நிகழ்காலத்தன்மையைப் பெற்றுத்தந்து விடுகின்றன என்பது உண்மைதான். ஆனால் இதுவே கவிதை என்று மயங்கிவிடக் கூடாது எனவும் கூறுகிறார்.

மேலும் இந்நூலில் பல தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளோடு பிறநாட்டுக் கவிதைகளையும் மொழிபெயர்த்து வழங்கியிருக்கிறார். கவிதைக்குள் ஒரு தத்துவக்

குணத்தைத் தேடுகின்ற அவரது போக்கு இந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளின் வழியாக நமக்குப் புலனாகிறது. 'பெர்ட்டோல்ட் பிரெக்ட்டின' கவிதை ஒன்றை இப்படி மொழிபெயர்த்து வழங்கியிருக்கிறார்.

“சாலையோரத்தில் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன்
 டிரைவர் சக்கரத்தை மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்
 புறப்பட்டு வந்த இடத்தை நான் விரும்பவில்லை
 போய்க்கொண்டிருக்கும் இடத்தையும்
 நான் விரும்பவில்லை
 பின் எதற்குப் பொறுமையற்று நான்
 சக்கரத்தை மாற்றும் அவனைப் பார்த்து நிற்கிறேன்?”²⁹

இன்றைய வாழ்க்கையின் புதிர்களை முடிச்சுப்போடும் விதத்தில் அமைந்துள்ளது இக்கவிதை.

“இப்படி வாழ்வின் 'புதிருக்குள்' நம்மைத் தள்ளிவிடும் கவிதைகள்தாம் சிறந்த அழகியல் இன்பமாக நீளுகின்றன. மேலும் கவிதைக்குள் ஒரு தத்துவ குணத்தைத் தேடுகின்ற அவரது போக்கு அந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையின் வழியாக எனக்குப் புலனாகிறது”³⁰ என்று குறிப்பிடுபவர் முனைவர் க.பஞ்சாங்கம்.

இந்த வகையில்தான் புதுக்கவிதையை எப்படி விமர்சனம் செய்வது என்பதற்கு ஒரு மாதிரியாக அமைந்ததோடு, ஓர் அங்கீகாரத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது புதுக்கவிதை புதுப்பார்வை என்கிற இந்நூல்.

5.10 சர்ரியலிசம்

இது இஸங்களின் காலம். அரசியலில் எத்தனையோ இஸங்கள், கோட்பாடுகள் முட்டிமோதிக் கொண்டிருக்கின்றன. சோசலிஸம், காபிடலிஸம், தேசியம், சர்வதேசியம், பாசிஸம், நாசிஸம் போன்ற அரசியல் இஸங்களைப் பற்றி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் விவாதங்கள் நடக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாளும் விளக்கங்கள்

பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசியலைப் போலவே கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் பல கோட்பாடுகள் வளர்ந்து கிளை விட்டுள்ளன. அவற்றைப் பற்றி விரிவாகத் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் மேலை நாடுகளில் அடுத்தடுத்து நூல்கள் வெளிவந்த வண்ணமாய் இருக்கின்றன.

ஆனால் தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம் என்பதே இன்னும் வளர்ச்சி பெறாத ஒரு துறைதான். இலக்கிய வகைகள் (Literary Gerres) இலக்கிய உத்திகள் (Literary Techniques) பற்றிய நூல்களும் இங்கு குறைவு. எனில் இலங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியது இல்லை.

அரசியல் இலங்களைப் போல் கலை இலக்கியக் கோட்பாடுகள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களும், அறிவாளர்களும் இதனை வளர்க்க முயல வேண்டும்.

“மேற்கே

ரொமாண்டிசிசம்

நாச்சுரலிசம்

ரியலிசம்

அப்பால்

இம்ப்ரெஷனிசம்

என் மனைவிக்கு

தக்காளி ரசம்”³¹

என்று சுந்தர ராமசாமி வேடிக்கையாக எழுதினார். தக்காளி ரசம் மட்டுமல்ல நமக்கு நவரசமும் நவநவமான இசைமும் அவசியமே என்று பாலா விளக்குகின்றார்.

விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளும் தொழிற்புரட்சியும் நம் பூமிக்கு நாளுக்கு நாள் புதியதொரு முகத்தை உருவாக்கி வருகின்றன. இந்தச் சூழலில், நாளும் மாறிவரும் புறவாழ்வும் அதனால் பாதிக்கப்பெறும் அகவாழ்வும் கொண்ட மனிதனுக்கு எத்தனை

எத்தனை பிரச்சனைகள்! நேற்றைய உண்மைகள் இன்றையப் பொய்களாகிவிட்டன. இன்றைய நிதர்சனங்கள் நாளை என்ன ஆகுமோ? தெரியாது. இன்றைய மதிப்புகள் நாளை எப்படி மாறும் என்பதும் தெரியாது. இயற்கை, தெய்வம், அரசு இவை மூன்றும் இந்த விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப யுகத்தில் குழப்பம் தருவதாகவே இன்னும் இருக்கின்றன. ஆனால் இவற்றிலிருந்து மனிதனால் தப்ப முடியாது. மனிதகுலம் இத்தகைய பிரச்சனைகளில் சிக்கித் தவித்தபோது புதியதொரு வாழ்க்கை முறையைக் கண்டுகொள்ள முயற்சித்த மனிதர்கள்தான் சர்ரியலிஸ்டுகள். இத்தகைய சர்ரியலிஸ்டுகளுள் ஒருவராக நமக்கு அறிமுகமானவர் கவிஞர் பாலா.

5.11 சர்ரியலிசம் - விளக்கம்

“மனிதன் உண்மையான செயற்பாட்டை வெளியிடும் முயற்சியே சர்ரியலிஸம் என்றும், இது சொல்லின் மூலமாக அல்லது எழுத்து வழியாக அல்லது வேறு வழியாக வெளிப்படுத்தப்படும் தடையற்ற உள்மனச் சுயஇயக்கம் என்றும் பீரெடன்தன் 1924ஆம் ஆண்டு சர்ரியலிஸ் அறிக்கையில் குறிப்பிடுகிறார்.

புதுக்கவிதையின் உள்ளடக்கத்திலும் அதை வெளிப்படுத்தும் உத்தியிலும் சர்ரியலிஸப் போக்குகள் வெளிப்படுகின்றன. ஒரு படைப்பிலக்கியத்திற்கு உரிய முழுமையை வரைமுறையை உடைத்தெறிந்து விட்டுச் சிந்தனை வயப்பட்ட அகவய ரீதியான படிமங்களை உருவாக்குவதையும் இப்போக்கினில் காணலாம். சர்ரியலிசம் சமூகத்தோடு இணையாத அந்நியமாகிப் போன தனிமனிதனைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியை மறுதலிக்கும். மேலும் எதிர்கால நம்பிக்கைகளையும் மரபு, ஒழுங்கு இலக்கிய பயன்பாடுகளைக் கூட வறண்டு போகச் செய்து மனித மனச் சுதந்திரத்தை மட்டுமே எதிர்நோக்கும்”³² என்று சர்ரியலிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர்.

5.12 கவிஞர் பாலாவின் 'சாரியலிசம்'

1977ல் வெளிவந்த சாரியலிசம் என்னும் நூல் மூலம் மேற்கூலகச் சிந்தனைகளைத் தமிழுக்கு நயமாக அறிமுகப்படுத்தியவர் கவிஞர் பாலா. இந்நூலின் தாக்கம் தமிழ்ப் படைப்புலகில் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வலுவாக ஏற்பட்டது இன்றும் அந்த நூல் தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்களிடையே ஒரு முதல் நூலாகப் போற்றப்படுகிறது. இந்நூலில் நமது தமிழின் நவீன இளங்கவிஞர்களை அறிமுகப்படுத்தியும் உலகக்கவிதைகளோடு ஒப்பிடும் எழுதியது பல ஆயிரம் இளைய தமிழ்க்கவிஞர்களைக் கைப்பிடித்து வழிநடத்துவதாக இருக்கிறது. நம் அவநம்பிக்கைகளைத் தொலைக்க, ஆசைகளை அறுக்க, ஆசைகளை விடுதலை செய்ய மனிதன் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான பதில் சாரியலிஸ்டுகளின் வாழ்வில் கிடைக்கிறது. ஆழ்ந்துணரும் ஒரு கவிஞனுக்கும், கலைஞனுக்கும் சாரியலிஸ்டுகளின் செயற்பாடுகளில் மொழி, உலகு, பண்பாடு பற்றிய தன் கேள்விகளை உரசிப்பார்த்து வெளிச்சம் பெற, உணர்வும் உத்வேகமும் பெற வாய்ப்புள்ளது. இஸங்களை வரவேற்ற மறுவினாடியே நாம் எல்லோரும் சாரியலிஸவாதியாக ஆக வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை அதே நேரத்தில் நம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் எழுச்சிக்கும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் சாரியலிசம் உதவக்கூடும் என்பதால் இது இங்கு அவசியமாகிறது. பாலாவை சிறந்த விமர்சகராக அறிமுகப்படுத்தியது இந்த சாரியலிசம் நூல் எனலாம். அத்தோடு அதன் பணி நின்று விடாமல் முனைவர் ஆ.தனஞ்செயன் குறிப்பிடுவது போல "விசாலமான நவீன கோட்பாடு வாசலை கலை இலக்கியவாதிகளுக்கு திறந்து விட்டது"³³ என்பார்.

5.13 முன்னோடிகள்

சாரியலிசம் என்ற சொல் பிரெஞ்சு நாடாக ஆசிரியர் அப்போலினை என்பவரால் முதன்முதலில் ஆக்கப்பெற்றது. 1924-ல் ஆந்தர்பிரெடன் என்பவரால்

சாரியலிச அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் கலை இலக்கியவாதிகளின் கவனத்தை ஈர்த்து ஒரு சமூக இயக்கமாகவே உருப்பெற்றது.

எலுவார்டு, பெளதலேர், ஆர்தர் ரிம்போடு, லௌத்ரமாண்ட், பிரெடன், ஆரகன், பெரெ, அப்போலினைர், மார்க்விஸ்டிசேடு போன்றோர் சாரியலிஸ்ட்டுகளில் முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்தனர். வாழ்க்கையை மாற்றுவது, பொருளாதார சமூகத் தளங்களிலே மட்டும் வாழ்க்கை நின்றுவிடக் கூடாது என்பது இவர்களின் கருத்தாக இருந்தது. புதிய வாழ்க்கையைப் படைப்போம் என்று கூறினர்.

இவர்களைப் போலவே தமிழ்நாட்டில் சாரியலிச ஆக்க முயற்சிகள் கொண்ட கவிஞர்கள் பலர் உள்ளனர். அவர்களுள் அப்துல்ரகுமான், தருமு சிவராமு போன்றோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் ஆவர். தமிழவனின் 'ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்கள்' என்ற புதினம் சாரியலிச எழுத்தை வெகுவாக அணுகிவிட்ட ஒரே தமிழ் படைப்பு எனலாம்.

சாரியலிசம் முதலில் ஒரு கொள்கையாக இருந்தது. பின்னர் அது வாழ்க்கை முறையாக இருந்தது. பிறகு ஒரு தத்துவமாக இருந்தது. இப்போது ஒரு கலை இலக்கியக் கொள்கையாக நிற்கிறது. இதனால் விநோதங்களை, அற்புதங்களைப் படைக்கலாம், வியப்பை உருவாக்கலாம் என்கின்றனர். வியப்புதான் மனிதனை வாழ வைக்கிறது. அதுதான் மனிதனுக்கு நம்பிக்கையைத் தருகிறது. வியப்பு என்றால் மந்திரம் அல்ல. அது ஒரு உத்வேகம். ஒரு மன எழுச்சி என்பதாகும் என்பதே சாரியலிஸ்ட்டுகளின் கூற்றாகும்.

5.14 பாலாவின் சாரியலிசம் குறித்த கருத்தியல்கள்

5.14.1 முனைவர் சொ.சேதுபதி

“சாரியலிசம் இவரது ஆங்கிலப்புலமையின் செறிவுக்குப் பிறந்த இனிய தமிழ்திறனாய்வுக் குழவி.”³⁴

5.14.2 முனைவர் கு.கணேசன்

“ஷெல்லியையும், பாரதியையும், ஷேக்ஸ்பியரையும் கம்பனையும் துல்லியமாக நிறுத்து எடை கூறிய தராசு நவீன இலக்கியத்தளத்தை உலகநோக்கோடு ஒருங்கிணைக்கும்”³⁵ பாலம்.

5.14.3 எழுத்தாளர் பொன்னீலன்

“பல விஷயங்களில் அவர் ஒரு முன்னோடி. சார்ரியலிசம் என்னும் மேற்குலகச் சிந்தனையைத் தமிழுக்கு நயமாக அறிமுகப்படுத்தியவர். இந்நூலின் தாக்கம் தமிழ்ப் படைப்புலகில் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் வலுவாக ஏற்பட்டது. இன்றும் இந்நூல் தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்களிடையே ஒரு முதல் நூலாக ஏற்றுப் போற்றப்படுகின்றது”.³⁶

5.14.4 அகல்யா

“இவரின் சார்ரியலிசம் ஆங்கில இலக்கிய உத்தியாகத் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்த புது முயற்சி. இந்தப் புத்தகத்தில் எழுதும் பொழுது அவர் கையாண்ட புத்தகங்கள், எழுதிய பக்கங்கள், இடையறா உழைப்பு, அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியில் நேர்மை, சிறந்தவற்றைத் தர வேண்டும் என்ற முனைப்பு இவற்றின் வெளிப்பாடு”³⁷ ஆகியன நமக்குப் புலனாகின்றன.

3.14.5 கவிஞர் தமிழ்நாடன்

“இலக்கியக் கோட்பாடுகள் பல, தவறுதலாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டு உள்ளதும் கெட்டுத் தொலைகிறது. உதாரணம் மேஜீக்கல் ரியலிசம். ஓவியம் மற்றும் நெகிழ்கலையில் அதிகம் பயின்ற சார்ரியலிச உத்தியை வரலாறும் கவிதையுமாகத் தந்தவர் பாலா - பாலாவின் சார்ரியலிசம் ஒரு முன் ஏர்”.³⁸

5.14.6 கவிஞர் கலாப்பிரியா

“சார்ரியலிசம் பற்றிய ஆங்கில நூலைப் படித்ததுப் புரிந்து கொள்ளாத பலர் பாலாவின் தமிழாக்கத்தில் சார்ரியலிசம் பற்றித் தெளிந்த அறிவினைப் பெறுவர்.

ஒரு சில மேட்டிமை எழுத்தாளர்களின் தனிச்சொத்து போல விளங்கி வந்த மேற்கத்திய இலக்கியங்கள் பற்றி புரிதல் எல்லோருக்குமாக எடுத்துச் சொல்வதில் முதன்மையான வெற்றியைப் பெற்றது பாலாவின் சார்ரியலிசம்”.³⁹

5.15 கவிதைகளில் சார்ரியலிசப்போக்கு

தொழில்நுட்ப அறிவும் விஞ்ஞான அறிவும் மனிதனுக்கப் புதிய பலத்தைத் தந்திருந்தாலும் கூட அவை இயற்கையுடன் எப்படித் தொடர்பு கொள்வது என்ற சிக்கலுக்குத் தீர்வு தரவில்லை. ‘ஆபரேசன் வெற்றி. நோயாளிதான் பிழைக்கவில்லை’ என்று சொல்வதைப் போல் இயற்கையுடன் மனிதன் நிகழ்த்திய போராட்டம் வெற்றியளித்துள்ளது உண்மைதான். ஆனால் மனிதனின் அவநம்பிக்கை, மனமுறிவு, வாழ்க்கையில் ஏமாற்றப்பட்ட சோகம், அர்த்தமற்ற ஒரு வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக வெறுப்பு, தன் சக்திக்கு மீறிய புறவுலக நிகழ்வுகளால் தன் வாழ்க்கை நிர்ணயிக்கப்படுகிறதே என்ற ஆற்றாமை, தன் சோகங்களுக்குக் கை கொடுக்க எந்த தேவதூதனும் இறங்கி வரவில்லையே என்ற சகப்பான நடப்பியல், பவித்தரமானது எனப் பாராட்டி வந்த நம் பண்பாடும் நாகரிகமும் குறைந்து இந்தப் படுகுழிக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறோமே என்ற பயம், இப்படி பற்பல உணர்வுகளின் தாக்குதலில் மனிதன் தடுமாறுகிறான்.

இப்படித் தடுமாறுகின்ற மனிதனின் மனோ அதிர்ச்சியையும் அவநம்பிக்கையையும் கவிஞர்கள் மட்டுமே படம் பிடித்துக்காட்ட முடியும் என்கிறார் கவிஞர் பாலா. இதனை பின்வருகின்ற பல மேலைநாட்டுக் கவிஞர்களின் சார்ரியலிசக் கவிதைகளைக் கொண்டு நமக்குத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்ட மனிதனின் சோகமிகு அவநம்பிக்கைத் துயரை வெர்லேன் என்ற பிரெஞ்சுக் கவிஞர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

காதலித்திருந்த இருவர் இறந்து விடுகின்றனர். அவர்களின் ஆவிகள் தனிமையான பழமையான ஒரு பூங்காவில் பனிபடர்ந்த ஓர் இரவில் சந்திக்கின்றன.

அவர்களுடைய உரையாடல் இது

“நீ நம் பழைய இன்பக் கிலேசத்தை

நினைவில் வைத்திருக்கிறாயா?

என் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே

உன் இதயம் படபடக்கிறதா?

உன் கனவுகளில்

என் ஆன்மாவை நீ தரிசிக்கிறாயா?

‘இல்லை’

‘ஓ! நம் உதடுகள் இணைந்த அந்த இனிய நாட்களின்

சொல்லொணா மகிழ்ச்சியை . . . .?’

‘அது நடந்திருக்கலாம்’

‘அப்போது ஆகாயம் எவ்வளவு நீலமாக இருந்தது?

நம் நம்பிக்கைகள் எவ்வளவு திண்ணமாக இருந்தன!’

‘நம்பிக்கை . . . . அது . . . . அது இருண்ட வானிற்குள்

ஓடி ஒளிந்துவிட்டது’

‘அவர்கள் புல்வெளிக்குள் நடந்து சென்றனர்

இரவு மட்டுமே அவர்களின் உரையாடலைக் கேட்டு நின்றது”⁴⁰

என்று கவிதையை முடித்து வைக்கிறார் வெர்லேன்.

மனிதன் எளிதில் ஆட்படும் தாம்பத்ய சுகம் கூட சுவையற்றதாகப் போகும் இத்தகைய அவநம்பிக்கை தான் உலகப்போர் முடிந்ததும் ஒரு பொதுமை உணர்வாக உலகை ஆட்கொண்டிருந்தது. பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்கள் அப்போதைய உலகின் மனோநிலையை ‘langst’ (மனநோய்) என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்த அசாதாரணச் சூழலில் புதியதொரு மனோநிலையில் அழகுரல்கள் எங்கும் ஒலித்ததில் வியப்பில்லை. அந்த அழகுரல்களுக்கிடையே சில புதுக்குரல்களும் ஒங்கி ஒலித்தன. மனிதகுலம் இத்தகைய பிரச்சனைகளில் சிக்கித் தவித்தபோது புதியதொரு வாழ்க்கை முறையைக் கண்டுகொள்ள முயற்சித்த மனிதர்கள் தான் சர்ரியலிஸ்டுகள். ஆம். விநோதமான முற்போக்குப் புரட்சிபற்றிச் சிந்தித்தவர்கள் தாம் சர்ரியலிஸ்டுகள்.

இந்த பிரபஞ்சத்தில் மனித அறிவின் விளக்கங்களுக்கு ஆட்படாத விசயங்கள் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. தன்னுடைய சிந்தனை, செயல்கள், வாழ்க்கை - இவை எல்லாவற்றிற்கும் மூலாதாரமாக உணரும் உலகு ஒன்றிற்கும் அறிவியக்கம் சுட்டும் உலகு ஒன்றிற்கும் இடையே மனிதன் தடுமாறுகிறான்.

தர்க்கவியலுக்கும், பகுத்தறிவுக்கும் இசைந்து வரும் அறிவியக்க உலகு ஒன்றிற்கும், அறிவியக்கத்திற்கு ஆட்படாத ஓர் உணர்வு உலகு ஒன்றிற்கும் இடையே ஒரு போராட்டம். இந்த இடத்தில் பிராய்டு மனித மனம் பற்றி விளக்குகிறார்.

“மனிதமனத்தை பிராய்டு வெளிமனம், உள்மனம் என்று இரண்டாகப் பிரித்தார். வெளிமனம் நனவு நிலையில் இயங்குகிறது. உலக அறிவு, ஒழுக்கநியதி, அன்றாட உணர்ச்சிகள் என்று ஒவ்வொரு வினாடியும் உணரும் மனத்தை வெளி மனம் என்கிறார். இன்னொரு கூறு உள்மனம் அது நனவற்ற நிலையில் இயங்குகிறது. நம் மனதில் குழந்தைப் பிராயத்திலிருந்து அரும்பி அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள ஆசைகள், தாபங்கள், விருப்பு வெறுப்புகள் ஆகிய உள் மனதில் குடி கொண்டுள்ளன. இவை தடைகளை மீறி எப்போதாவது உணர்ச்சிப் புலன்களுக்குத் தட்டுப்படுவது உண்டு.

வெளிமனம் அறிவியக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி நடக்கும் உலகு; உள்மனம் அறிவியக்கத்தின் ஆளுமைக்கு அப்பாற்பட்ட உலகு எனலாம்”⁴¹

பிராய்டு கண்டு சொன்ன உள்மனமும் கனவு நிலைக் கருத்துகளும் சார்ரியலிஸ்டுகளை வெகுவாக ஈர்த்தன. உள்மனத்தில் கிளர்ந்தெழும் சிந்தனைகளையும் உணர்வுகளையும் அறிவுலகு தன்னுடைய மரபு, மதம் ஒழுக்க நியதி, கலாசார மதிப்பு போன்ற ஆயுதங்களால் அடிமைப்படுத்தி விடுகிறது என்று சார்ரியலிஸ்டுகள் நினைத்தனர். எனவே முழுமை என்பதும் மெய்மை என்பதும் உள்மனத்தில் தான் இருக்கின்றன. எனவே நனவு நிலையைக் காட்டிலும் நனவற்ற நிலை தான் உண்மையானது, முழுமையானது, எல்லாவற்றையும் விட மெய்யானது என்று அவர்கள் அறிவித்தனர். இதன் விளைவாக கனவு நிலையை அவர்கள் உயர்ந்தது என்று கருதினர். கனவை அவர்கள் வரவேற்றனர். கனவு நிலைக்காகத் தவம் கிடந்தனர்.

உள்மனத்தின் தடையற்ற சுய இயக்கமே மேலான மெய்யான இயக்கம் என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். இதுவே மெய்யான யதார்த்தநிலை, முழுமையான உண்மைநிலை, சார்ரியலிஸ நிலை என்று அவர்கள் பிரகடனம் செய்தனர்.

“முழுமையைத் தேடும் எவரும் அந்த நிலையை அறிந்து கொள்ளவும், வெளிப்படுத்தவும், வெளி உலகில் கண்டு சொல்லவும், அதற்கு வழிபாடு செய்யவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஆம் அதுதான் சார்ரியலிஸம் என்றார் ஆந்தர் பிரெடன்”.⁴²

எனவே சார்ரியலிஸ்டுகள் அனைவரும் கனவு இலக்கியம், தடையற்ற தன்னியக்க எழுத்து இரண்டிலும் ஈடுபட்டு மனவுலகின் சர்வ நடவடிக்கைகளை அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் உற்று நோக்கினர். கற்பனை வேறு, உண்மை வேறு என்று அவர்கள் இனம் பிரித்து அறிந்து கொள்ளவில்லை. இரண்டும் ஒன்றே என எண்ணினர்.

இதனை ஒரு சார்ரியலிஸ்டு கனவு நிலையில் தோன்றிய காட்சியை அப்படியே படம் பிடித்துத் தருகிறான்.

“படகுகள் கட்டப்படும் மரக்கட்டைகளின் அருகில்

நள்ளிரவுக்குச் சற்று முன்னால்

தலைவிரிகோலாமாக ஒரு பெண் உன்னைத் தூரத்தினால்

நீ இலட்சியம் செய்யாதே.

ஒரு மரத்தில் மிக உயரமான மிக அழகான

ஒரு பூந்தொட்டி இருக்கும்

உருகி ஓடும் நிலங்கள் கண்ட கிராமத்தில்

வேலி ஒரு மைல் கல்லாக இருக்கும். . .”⁴³

இந்தக் காட்சிகளும் கனவுக் காட்சிகள்தான். இவற்றை அறிவுப் பூர்வமாக ஆராய்ந்தறிய சாரியலிஸ்டு முயற்சி செய்யவில்லை. அறிவை விலக்கிவிட்டு உணர்வை, காட்சியை வெளிப்படுத்தவே அவன் விரும்புகிறான். இதற்கு விளக்கம் சொல்லும் வேலையை அவன் ஏற்க மறுக்கிறான் என்கின்றார் கவிஞர் பாலா.

“தன் கற்பனைகளையும் கனவுகளையும் வரவேற்றுக் கௌரவித்த பௌதலேர் ‘கனவுகளைக் காப்பாற்றி வையுங்கள்’ என்று சக கலைஞர்களையும் வேண்டிக் கொண்டார். அவருடைய கவிதைகளில் கனவுத் தன்மையும் தன்னைத்தானே ஆச்சரியமாய் உற்றுப்பார்க்கும் வியப்புணர்வும் தெரிகிறது. இதோ அவருடைய அகக்காட்சிக் கவிதை ஒன்று :-

“பரந்த வாழ்வுப் பின்புலத்தின் பின்னால்

இருள் செறிந்த அகழியில்

விநோதமான உலகங்களை நான் காண்கிறேன்

வருங்கால முரைக்கும் என் தரிசனத்தின்

முதல் பலியாக

நான்

என் காலணிகளைக் கவ்வும் சர்ப்பங்களை

இழுத்துக் கொண்டு . . .”⁴⁴

என்று பௌதலேரின் கற்பனைக் காட்சியை விமர்ச்சிக்கிறார் கவிஞர் பாலா.

அப்போலினைர் தான் ‘சர்ரியலிசம்’ என்ற பதத்தை முதன் முதலில் பயன்படுத்தினார். 1911ல் பாரீஸ் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சாகல் என்பவரின் ஓவியங்களைப் பற்றிக் கருத்துரைக்க நேர்ந்த போது அவர் சர்ரியலிசம் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். அதற்கு விளக்கம் சொல்லும் போது,

“மனிதன் நடையைப் பகடி செய்ய முயன்றபோது

சக்கரத்தைக் கண்டுபிடித்தான். சக்கரம்

கால்களுடன் எந்தவிதத் தொடர்பும் அற்றது.

அவன் தன்னையுமறியாமலே சர்ரியலிசத்தைப்

பயன்படுத்திவிட்டான்”⁴⁵

அப்போலினைர் எதைச் சர்ரியலிசம் என்று குறிப்பிடகிறார் என்பதை கவிஞர் பாலா விளக்குகிறார்.

மனிதனின் கால்கள் மெய்யானவை அவற்றில் அதைக் காட்டிலும் மெய்யான இன்னொரு இயக்கம் ஒடுங்கிக் கிடந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதரும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக நடக்கின்றனர். அது அவர்களின் உருவத்தையும் எடையையும் பொறுத்தது. ஒரு மனிதனின் நடை வித்தியாசமாக இருந்தால் வேறு ஒரு மனிதன் வேடிக்கைக்காக அவனைப் போல் நடந்து காட்டுகிறான். அப்படி ஒருவனைக் கேலி செய்து இன்னொருவன் நடந்து காட்டியதைப் படைப்புணர்வும் கலை எண்ணமும் ஆராய்ச்சித் திறனும் உள்ள வேறு ஒருவன் பார்த்து இருக்கலாம். அவன் சக்கரத்தை உருவாக்கியிருக்கலாம். ஆக அவன் தன்னையுமறியாமல் சர்ரியலிசத்தைப் பயன்படுத்திவிட்டான். இதுதான் அப்போலினைர் சொல்வது. அதாவது கால்களின் இயக்கத்திலிருந்து அதைவிட மேலான இன்னொரு இயக்கம் கண்டு கொள்ளப்பட்ட

செயற்கையை மிக யதார்த்தமான செயல், முழு யதார்த்தத்தைக் கண்டு கொண்ட செயல், சர்ரியலிசச் செயல் என்கிறார் அப்போலினைர். நடைமுறை யதார்த்தத்தை மீறி முழு யதார்த்தம் இருக்கிறது என்ற இந்தக் கருத்தை விமர்ச்சிக்கிறார் கவிஞர் பாலா.

“திறக்காததாய் கதவு

நீளும் கைகள்

தொலைவில் கண்ணாடி தம்ளர்கள் நொறுங்க

விளக்குகள் புகைத்துக் கொண்டு

பொறிகள் தீப்பற்ற வைத்துக் கொண்டிருக்க

ஆகாயம் மேலும் கருப்பாக

கூரைகளுக்கு மேலே

பல்வகை விலங்குகள்

நிழல்களற்றதாய்

ஒரு பார்வை

ஒரு கரும்புள்ளி

எவரும் நுழையா வீடு”⁴⁶

இந்தக் கவிதையில் வழக்கமான தொடர்பு அர்த்தங்களை இழந்துவிட்ட சொற்கள் தெளிவற்றதாய் முதற்பார்வையில் தோன்றினாலும் கவிதையின் உலகு விரிவாகத் தெரிகிறது என்று அன்னபாலகியன் குறிப்பிடுகிறார். புறவுலகை மாற்ற விரும்பினார் என்பதற்காக மட்டுமில்லாமல் இவருடைய படிம உத்திக்காகவும் சர்ரியலிஸ்டுகள் இவரைப் பாராட்டினர்.

இத்தகைய கலைஞர்களின் முதல் முயற்சிகளும், பிராய்டின் கண்டு பிடிப்புகளும், டாடாவின் மரபெதிர்ப்பும், அறிவியக்க எதிர்ப்பும் முழுமையைத் தேடும் அவர்கள் ஆசையும் சேர்ந்து சர்ரியலிஸ்டுகளை உருவாக்கின என்கிறார் பாலா.

படிமங்கள், குறியீடுகள், உருவங்கள் என்பன கவிதைகளில் அனைவராலும் படைக்கப்படுகின்ற ஒன்று. ஆனால் இவற்றையே ஆச்சரியமும், வியப்பும் தோன்றும் வகையிலும் வித்தியாசமான உருவங்களையும் படைக்கும் போக்கினையும் சர்ரியலிஸ்டுகள் கொண்டிருப்பதை எடுத்துக்கூறுகிறார் பாலா.

வார்த்தைகளின் வலிமையை உணர்ந்து கட்டற்ற இயைப்புப் பயன்படுத்தும் போது உருவகங்களுக்கு புதிய சக்தி கிடைக்கிறது. சர்ரியலிஸ்டுகளின் நோக்கமாக அதிசயத்தையும் வியப்புணர்வையும் படைத்துக்காட்ட அவை பெரிதும் உதவுகின்றன.

“செங்குத்தான பாலைவனம்’

‘புதர்களின் மீன் முட்கள்’”⁴⁷

என்பது போன்ற சொற்சேர்க்கையில் ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு காட்சியை நம் கண்முன் கொண்டு வருகின்றது. பொருந்தாத உருவகமாக அது நமக்கு வியப்பும் அதிர்ச்சியும் தருகின்றது. இருப்பினும் ஒரு பாலைவனத்தைப் படுக்க வைத்துப் பார்க்காமல் சுவரைப்போல் நிற்க வைத்துப் பார்க்கும் காட்சி அபத்தமாக இருந்தாலும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

மரபான படிமங்களில் உருவகங்கள் வருகின்றன. ஒப்பீடுகளைச் செய்ய உருவகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் சர்ரியலிசப் படிமத்தில் முரண்பாடான விலகிச் செல்லும் உண்மைகள் நன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு உருவகங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. நாம் சாதாரணமாக எவற்றை துருவங்களாக நினைக்கின்றோமோ அவற்றைச் சர்ரியலிஸ்டுகள் அருகருகே வைத்துக் காட்டுகின்றனர் என்பதற்குப் பாலா பிரெடனின் வரிகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

“ஒரே ஒரு கீற்று மட்டும் நறுக்கப்பட்டிருக்கும்

ஆப்பிளின் உட்புறத்தைப்போலப்

பருவகாலங்கள்”⁴⁸

என்ற பிரெடனின் வரிகள் ஒன்றிற்கு ஒன்று தொடர்பற்ற இரு விசயங்களை ஒப்பிடுகின்றன. இந்த ஒப்பீடு அர்த்த மற்றதாகவோ பகுத்தறிவுக்குப் புறம்பானதாகவோ தோன்றலாம். ஆனால் அதுதானே அவர்களுக்கு வேண்டியது. ஒரு சார்ரியலிஸ்ட்டுக்குத் தன் மனக் காட்சிப்படி இந்த ஒப்பீடு மிக உண்மையானதாகத் தெரியலாம். அல்லது “ஆப்பிளின் வழியாகப் பருவ காலங்களை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்கிறோம் என்று சொல்லலாம். அது உண்மையானதாகவும் இருக்கலாம். ஆப்பிள் என்ற ஸ்தூல வடிவமுள்ள ஒரு பொருளைப் பருவகாலங்கள் என்ற உணர்ச்சிப் புலக்காட்சி வழி புரிந்து கொள்கிறோம்”⁴⁹ என்றும் சொல்லலாம். எப்படியிருந்தாலும் ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு காட்சியை நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறது. ஆப்பிளை இரண்டாக நறுக்கி அதிலிருந்து ஒரு கீற்றை மட்டும் கீறி எடுத்துத் தனியே வைத்திருக்கம் காட்சி நமக்குப் புலப்படுகிறது. இன்னும் சிலருக்கு ரயில் வண்டியில் ஒரு பழக்காரன் தன் விற்பனைக்கு ‘சாம்பிளாக்’ ஒரு கீற்றை எடுத்துக்காட்டி நாக்கில் தண்ணீர் ஊறச் செய்யும் காட்சி நினைவுக்கு வரலாம். வாசகர்களின் அனுபவ மனோபாவத்திற்கேற்ப ஒவ்வொரு சொல்லும் அவர்கள் மனத்திரைக்குக் கொண்டுவரும் காட்சிகள் வேறுபடும். ‘ஆப்பிளின் உட்புறத்தைப் போலப் பருவகாலங்கள்’ என்று மட்டும் முடித்து விடாமல் ‘ஒரு கீற்று நறுக்கப்பட்டிருக்கும்’ என்ற காட்சியையும் தடை செய்யாமல் அப்படியே கொடுத்திருப்பதையே கட்டற்ற இயைபு முறை என்று சார்ரியலிஸ்டுகள் கூறுகின்றனர்.

அதேபோல ‘பருவகாலங்கள்’ என்ற சொற்கள் வேறு ஒரு காட்சியை உணர்த்துகின்றன. கோடை, வசந்தம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம் என்று காலங்கள் அதன் தொடர்புக் காட்சிகளுடன் உணரப் பெறுகின்றன. ஆப்பிள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் பறிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தவிர ஆப்பிளுக்குப் பருவகாலங்களுக்கும் என்ன தொடர்பு. ‘ஆப்பிளின் உட்புறத்தைப் போலப் பருவகாலம்’ என்று முரண்பட்ட உண்மைகளை ஒன்று கூட்டும் இந்த உருவகம்

அபத்தமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் வாசகனும் பிரெடனின் உருவக் காட்சியையும் உணர்ச்சிக் காட்சியையும் இணைத்துப் பார்ப்பது அலாதியாகவே இருக்கிறது என்கிறார் பாலா.

“பொருட்கள் மூலமாக மொழியை அடைபவன் தன் கருத்துகளை எடுத்துச் செல்ல மொழிக்கு சக்தியில்லை என்று சிலசமயம் கஷ்டப்படுகிறான். மொழிவழியாக பொருட்களை அடையாளம் கண்டு கொள்பவனுக்கு மொழியின் தகுதிக் குறைவுகளைப் பற்றிக் கவலையில்லை”⁵⁰ என்கிறார் பாலா.

எனவேதான் சர்ரியலிஸ்டுகள் உருவகங்களை உருவாக்குகின்றனர். அவர்களுடைய உருவகங்கள் திரைகளை நீக்கி அவர்களை அடையாளம் காட்டுகின்றன. இந்தப் படிம உத்தி காரணமாக அவர்கள் கவிதைகள் அபத்தமானதாகத் தோன்றுகின்றன. அல்லது வியப்பூட்டுவனவாகத் தெரிகின்றன என்பதற்கு பாலா பெஞ்சமின் பெரெ என்பவர் எழுதிய கவிதை ஒன்றை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

“இரவு முழுவதும் காதல் முடித்து எழுந்திருக்கும்

ஒரு பெண்ணைப் போல்

காற்று எழுகிறது

தன் பைனாகுலர்களை சரிசெய்து கொண்டு

உலகைப் பார்க்கிறது, ஒரு குழந்தையின் கண்களுடன்,

எப்போதுமே பழுக்காத ஒரு பச்சை ஆப்பிளைப் போல

இன்று காலை உலகு இருக்கிறது

கசப்பாக மகிழ்ச்சியாக”⁵¹

இந்தக் கவிதையில் ஒரு குழந்தையின் கண்களுடன் கவிஞன் உலகைப் பார்க்கிறான். ஒரு குழந்தையின் கண்களில் உலகு ஆப்பிளைப் போன்ற ஒரு தின்பண்டமாக இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. காதல் முடித்த மயக்கத்திலிருந்து

எழுந்திருக்கும் ஒரு பெண்ணாக காற்று எழுவதை ஒப்பிடும் போது காற்றை ஸ்தூல வடிவில் பார்ப்பதைப் போல உணர முடிகிறது. எப்போதும் பழுக்காத ஆப்பிள் கசப்பாக இருப்பதும். ஆர்வத்துடன் பைனாகுலர்களினால் பார்க்கும் பொழுது குழந்தை மகிழ்ச்சியாக இருப்பதும் நம்மால் உணர முடிகிறது. ஒரே பொருள் ஒரே சமயத்தில் இரு வேறுபட்ட உணர்வு நிலைகளைத் தோற்றுவிப்பதை கவிஞன் அழகாகச் சித்திரிப்பதைக் காணலாம். இந்தக் கவிதையில் காற்றை வருணிக்கும் முரண்பட்ட உருவகமும் குழந்தையை வருணிக்கும் கட்டற்ற இயைபு முறையும் வாசகர்களிடம் வியப்பைத் தோற்றுவிப்பதாகக் கவிஞர் பாலா விமர்சிக்கிறார்.

முரண்பாடான உருவங்கள் மூலம் அசாதாரண படிமங்களை நடைமுறை வாழ்க்கைக் களங்களிலிருந்து உணர்ச்சிச் செறிவுடன் கவிதைகளைப் படைக்கலாம் என்பதை பாலா பிரெடன் கவிதை மூலம் உணர்த்துகிறார்.

“என் மனைவி

குழந்தையின் எழுதுகுச்சிகளைப் போன்ற

இமை மயிர்களுடன்

சிட்டிக் குருவிகளின் கூடுகளின் ஓரங்களைப் போன்ற

புருவங்களுடன்

ஐன்னல்களில் பனி படர்ந்திருக்கும்

வெப்ப மிகு வீட்டின்

கூரைத் தகடுகளைப் போன்ற நெற்றியுடன்

என் மனைவி

‘ஷாம்பெயின்’ தோள்களுடன்

என் மனைவி

தீக்குச்சி மணிக்கட்டுகளுடன்”⁵²

என்ற கவிதையில் தம் மனைவியின் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் பிரெடன் புறவுலகப் பொருட்களாகவே வர்ணிக்கிறார். மணிக்கட்டில் புடைத்தெழும் சிறு நரம்புகள் தீப்பெட்டியில் இருக்கும் தீக்குச்சிகளாக, இமை மயிர்கள் குழந்தையின் எழுது கோல்களாக அவருக்குத் தோன்றுகின்றன. அவருடைய கண்கள் வெப்ப மண்டலப் புல்வெளிகளாக அவருக்குத் தோன்றுகின்றன என்கிறார் பாலா.

பாலா பாலு எலுவார்டு என்பவரைப் பற்றிக் கூறும் போது வேறு எந்தக் கவிஞரைவிடவும் சிம்பலிஸம், ரொமான்டிஸம் என்ற இரண்டிலிருந்தும் விலகி நின்ற சாதனை இவருக்கு உண்டு என்கிறார். அகவுலக்கும் புறவுலகுக்கும் இடையே உள்ள தடைகளைத் தகர்த்தெரியும் கருவியாகவே கலையும் கவிதையும் அவருக்குத் தோன்றின. கவிஞன் தன்னையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. கவிஞன் மற்றவர்களைக் கண்ணாடியாக்கித் தன்னை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறார். எலுவார்டைப் பொறுத்தமட்டில் காதல் ஒரு கவர்ச்சி சக்தி. இருவரை உடலால் பிணைப்பதன் மூலம் ஓர் ஆழ்ந்த புரிந்து கொள்ளுதலுக்குக் காதல் உதவி செய்கிறது. 'தான்' என்ற நிலையிலிருந்து மனிதனை 'நீ' என்ற நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. பெண் அன்பே மனிதகுல அன்பைக் கற்றும் கொடுக்கிறது என்பது எலுவார்டின் எண்ணம். உன்னைக் காதலிப்பதன் மூலமே சமூகத்தைக் காதலிக்கும் உத்வேகம் கிடைக்கிறது என்கிறார். பெண்ணின் மூலமாகவே கவிஞன் கனவு காணக் கற்றுக் கொள்கிறான். அவருடைய மென்மை அவனுக்கு உலக பாரத்தைக் குறைக்கிறது. இருள் விலகி ஒளி தெரிகிறது.

“என் கனவுகள்

தெளிவாக அமரத்துவமாக

இருக்கின்றன.

நீ அருகில் இல்லாத போது

நான் உறங்குவதாக கனவு காண்பதாக

நான் கனவு காண்கிறேன்”⁵³

என்று கூறுவதால் பெண் கனவு காண்பதை எளிதாக்குகிறாள். ஆசையைக் கற்பனை நயமிக்கதாக்குகிறது. அப்படிப்பட்ட காதல் நிலையில் உடலுறவு குன்றி விடுகிறது. அவர்கள் இருவரும் ஒரு பிரபஞ்ச உலகின் நடிகர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். உலகின் கூண்டிலிருந்து விடுபட யத்தனிக்கும் மனிதனின் சுதந்திர உணர்வைக் காதல் கிளர்ந்தெழச் செய்கிறது என்கிறார் கவிஞர்.

எனவே சர்ரியலிஸ்டுகளின் புற உலகப் பார்வைக்கும் அகஉலக நடவடிக்கைகளுக்கும் முரண்பாடுகள் இல்லையென்பது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது. அரசியல், தத்துவம் ஆகியவற்றில் அவர்களின் நிலைப்பாடுகளையும், மரபுமதிப்புகள், தர்மார்த்த நெறிகள் ஆகியவற்றிற்கு அவர்கள் வழங்கிய மதிப்புகளையும், மதம், விஞ்ஞானம், தேசியம், நெறியுணர்வுகள் ஆகியவற்றின் மீது அவர்கள் நிகழ்த்திய விமர்சனங்களையும் பார்க்கும் பார்வை நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்தத் தத்துவ நிலைப்பாடுகளிலும் அவர்கள் புதியன ஆக்கும் படைப்புச் செயற்பாடுகளிலும் ஊடுசரமாக நிற்கும் பொதுவான நிலை என்பது இப்பொழுது எளிதில் உணரத் தக்கதாகவே உள்ளது.

கனவுலகு, கற்பனைப் புனைவு, கொதிக் எழுத்தாளர்களின் மாயவுலகு, பாலுறவு ஆசைகளை தடைசெய்யாது வெளிப்படுத்தும் தன்மை, பைத்திய மனோநிலையை மனவளமாக வழிபாடு செய்தல், எதிர்பாரா நிகழ்வு மற்றும் எதேச்சை நிகழ்வு போன்ற பல கருவிகள் சர்ரியலிஸ்டுகளின் உள்மனம் உரத்துக் கூவும் உண்மையை அடையப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை பாலா பலருடைய கவிதைகள் மூலம் தொகுத்தளித்துள்ளார்.

மேலை நாட்டுக் கவிஞர்கள் மட்டுமன்றி கனவுகள், கனவுத்தனமான கற்பனைகள் நிறையத் தமிழ் இலக்கியவாதிகளிடம் இருக்கின்றன என்பதையும் கவிஞர் இந்நூலில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

மு.மேத்தா, மௌனி, லா.ச.ரா, வண்ணதாசன், கலாப்ரியா, ஞானக்கூத்தன், எஸ். வைதீஸ்வரன், அப்துல் ரகுமான், அபி, நா.காமராசன் போன்றோரின் கவிதைக் கூறுகளையும் எடுத்துக் கூறி விமர்சித்துள்ளார். நம் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பலரும் கனவுக்காரர்கள்தான். “ஆனால் இவர்களுடைய கனவுகள் எல்லாம் சர்ரியலிஸ்டின் கனவு இலக்கியமல்ல அவையெல்லாம் ஒன்று ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கனவாக இருக்கிறது; அல்லது அழகுபடுத்தப்பட்ட கனவாக இருக்கிறது”.⁵⁴

‘கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள்’ என்ற மீராவினின் படைப்பில், இது கூட ஒரு கனவுதான். . ., இதுவும் ஒரு கற்பனைதான் என்று பல கவிதைகள் முடிவதைக் காணலாம். ஆனால் மீராவினின் கனவுகள் எல்லாம் அழகு செய்யப்பட்ட கனவுகளாகத் தான் இருக்கின்றன. இதே போன்று பல கவிஞர்களின் கவிதைகளை எடுத்துக் கூறி அவற்றில் இடம்பெற்ற காட்சிகளையும், கனவுகளையும் விமர்சிக்கிறார் கவிஞர் பாலா.

“எல்லா வண்ணத்திப் பூச்சிகளும்

செத்துச் சருகான பின்

இவள் என் பூந்தோட்ட வாசலில்

ஈரக் கூந்தலுடன்”⁵⁵

என்ற கவிதையில் கலாப்ரியாவின் அழகுக் கனவை நாம் காணமுடிகிறது.

ஞானக் கூத்தனின் ‘தவளை’ மற்றும் சில தலைப்பில்லாக் கவிதைகளில் சர்ரியலிஸ பாணியில் கனவு பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளது. ஒழுங்குபடுத்தப்படாமல் சர்ரியலிஸ ரீதியில் கனவு இலக்கியம் படைத்திருக்கும் இன்னொரு எழுத்தாளர் கி.ராஜநாராயணன். அவருடைய ‘வேட்டி’ என்ற கதைத் தொகுப்பில் ‘கனா’ என்ற பெயரிலேயே ஒரு கனவைக் கதையாக எழுதியிருக்கிறார்.

கனவுத்தனமான கற்பனையும் விநோதக் காட்சிப் படைப்பும் சார்ரியலிஸ எழுத்தின் முக்கியக் கூறாக அமைகிறது என்பதற்கு உதாரணமாக எஸ். வைதீஸ்வரனின் கவிதையைக் காட்டுகிறார் கவிஞர் பாலா.

“ . . . . இலையிடையில்

எலி நினைவில்

பூனை நண்டு

புலியாகும்

செவிகள் கொம்பாகி

வாலில் மீன் பாயும். . . .”⁵⁶

இக்கவிதையில் கற்பனை வெளிப்பாடு Hallucination எனப்படும் காட்சிபோன்றது.

அபூர்வமான உணர்வு நிலைகள்தாம் இன்றையக் கவிதைக்குப் புதிய ஈர்ப்பாற்றலை உண்டாக்கித் தரமுடியும் என்ற கருத்தை ஞானக்கூத்தனின்

“ . . . . அப்பாவும் பிள்ளைகளும்

உட்கார்ந்திருந்தார்கள்

உடுப்புகளைப் புறம்போக்கிப்

படுத்துக் கொண்டாள்.

வள்ளிக் கிழங்கின்

பதமாக

வெந்துபோன

அவள் உடம்பைப்

பிட்டுத் தின்னத்

தொடங்கிற்று

ஒவ்வொன்றாக

அவையெல்லாம் . . . .”⁵⁷

என்ற கவிதையில் காணலாம். ஒரு பெண்ணின் உடலை அவள் கணவனும், குழந்தைகளும் தின்பதாக ஒரு காட்சி வருகிறது. இது விநோத வகையைச் சார்ந்தது என்கிறார் பாலா. இதே போன்ற கருத்தை ரகுமானின்,

“நட்சத்திர வேஷமணிந்த
எழுத்துகள்
நிலா முரசைச் சுற்றி
பாட்டு ரத்தத்தை
வாந்தி எடுத்தபடி
குரவையாடிக் கொண்டிருந்தன”⁵⁸

என்ற கவிதையிலும் காணமுடிகிறது.

மேலும் அபியின் கவிதையில் விநோதம் மற்றும் அழுத்தமான உணர்வுகளும் வெளிப்படுவதைப் பின்வரும் கவிதை மூலம் அறியலாம்.

“உன் மேல் எத்தனை ரத்தக் கோடுகள்?
ஒவ்வோர் அலையிலும்
நகங்கள் முளைத்துள்ள
இந்தத் தண்ணீரில்
எப்படி மாட்டிக் கொண்டாய்”⁵⁹

என்று அலைகளுக்கு நகங்கள் இருப்பதாக நினைத்துப் பார்ப்பதும் அவை ரத்தக் களரியாக பிறாண்டுகவதாகக் காண்பதும் படிமத்திற்கு அசாதாரண காட்சி நிலையை உருவாக்கித் தருவதை பாலா உணர்த்துகிறார்.

மரபு, மதஎதிர்ப்பு என்ற அம்சங்கள் தமிழில் பரவலாக இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் அறிவியக்க எதிர்ப்பு, விஞ்ஞானத்தின் மீது சந்தேகம், உழைப்பெதிர்ப்பு ஆகிய நிலைகளில் தமிழர்க்கு ஈடுபாடிருக்க நியாயமில்லை.

“குருடுகள் காலுனங்கள்
 பித்துக்கள் பிறக்கும் போதே
 வேலையைத் தவிர்க்கும் மார்க்கம்
 தெரிந்ததால் பிழைத்துக் கொண்டார்.
 நானொரு பித்தனாகப்
 பிறக்காமல் போய் விட்டேனே”⁶⁰

என்று ஞானக்கூத்தன் உழைப்பைத் தவிர்க்க விரும்புவதாக எழுதியுள்ளதற்குச் சர்ரியலிசப் பாதிப்புதான் காரணமாக இருக்க முடியும்.

“விழிக்கின்றேன் முழங்காலொன்று காணலை
 படுக்கையில் தூங்கும் என்னை
 கொன்று போனார்
 ஒளித்து வதை மூக்கை எடுத்துப் பொருத்திக்
 கொண்டு உயிர்க்கத் தொடங்கினேன்”⁶¹

என்ற வரிகள் சர்ரியலிச பாணியில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் சர்ரியலிச அம்சங்கள் தெரிகின்றனவே தவிர சர்ரியலிசப் படிமங்களை ஞானக்கூத்தன் கவிதைகளில் காணவில்லை என்று கவிஞர் விமர்சனம் கூறும்பொழுது பாலாவின் தைரியப் போக்கும், கருத்தாளுமையும் நமக்குப் புலனாகிறது.

இறுதியாக, எல்லா தேசங்களிலுமே சர்ரியலிசம் ஒரு இலக்கிய உத்தியாக மட்டும் தேய்ந்து நிற்கிறது. அதை நம் கவிஞர்களும் புரிந்து கொள்வது நல்லது. குறிப்பாக அகவியற் கவிஞர்கள் இதை உணர வேண்டும். அக மனத்தின் உளைச்சல்களாயிருப்பினும் சுய விமர்சனம் செய்து வெளிப்படுத்துவதே இப்போதைக்குத் தேவை என்கிறார் பாலா.

எனவே தன்னிலை மறந்த அக உளைச்சல்களை வெளியிடும் முன்னால் சுயவிமர்சனம் செய்து கொள்வது அவசியம். சர்ரியலிசத்தை ஒரு உத்தி முறையாகத்

தத்தம் சிந்தனை வெளிப்பாட்டுக்குக் கலைவடிவம் தருவதற்குப் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை. சார்ரியலிஸ்டுகள் அழகுணர்ச்சிக்கு ஆட்படுவதிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்று பேசினார். இன்று அதைக் கவிஞர்கள் கலைநய வெளிப்பாட்டு அணியாகப் பயன்படுத்துவது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது என்று கவிஞர் தம் விமர்சனத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

5.16 கவிதைப்பக்கம்

வலம்புரிஜான் நடத்தி வந்த வார இதழ் 'தாய்'. இதில் தொடர்ந்து பதினைந்து வாரங்கள் வெளிவந்த கட்டுரையின் தொகுப்பு 'கவிதைப் பக்கம்' என்னும் நூல். ஆங்கிலத்தில் மௌன கவிகள் (silent poets) எனக் கூறும் கவிதைகளை மனதிற் கொண்டுதான் பாலா அவ்விதழில் தொடர் கட்டுரை எழுதினார். கவிதையின் லட்சியம், பாடுபொருள், கலைத்திறன் ஆகியன பொதுவாகவும் கவிதை ஒவ்வொரு கவிஞரிடமிருந்தும் தனித்துவத்துடன் புறப்பட்டு வரவேண்டும் என்பதை சிறப்பாகவும் இக்கட்டுரைத் தொகுப்பில் கூறியுள்ளார் கவிஞர்.

5.17 கவிதைப்போக்குகள்

ஒவ்வொரு கவிதையும் வெவ்வேறு அம்சங்களை விளக்குகிறது. கீழ்த்திசைக் கவிகள் மட்டுமன்று அதாவது 'ஹைக்கூ' எனக் கூறப்பெறும் ஐப்பானிய கவிகள் மட்டுமன்று, மேலைநாட்டு அமெரிக்க கவி ராபர்ட் ப்ராஸ்ட் வரை, குறுங்கவிதைகள் முதல் நெடும்பாடல் வரை சேர்ந்தமைந்த கவிதைகளை இந்நாட்டு புதுக்கவிஞர்களின் கவிதைகளோடு இணைத்துப் பார்த்து எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைத் தொகுப்பு. திறனாய்வு நோக்கில் எழுதப்பட்ட ஆய்வு நூலே கவிதைப் பக்கம் ஆகும். தொன்னூறு பக்க அளவில் அமைந்த இந்த நூல் வாசகர்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதாகும். ஏற்கனவே இதழில் வெளிவந்தமையால் ஆர்வலர்கள் அனைவரும் சுவைத்து அறிந்தபின் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதார் படிக்கும் வண்ணம் வெளியிடப்பெற்ற நூலாகும். பதினான்கு தலைப்புகள் ஒரே நடை போட கவிஞர்

பாலாவின் கவிச்சொல்லாடல்கள் ஊடுருவல் வாசகர்களைக் களிப்பூட்டச் செய்யும் வகைமையில் அமைந்துள்ளது கவிதைப்பக்கம்.

5.18 கவிதையும் வாழ்வியல் மதிப்பீடுகளும்

கவிதை காலச்சரித்திரத்தின் மாறிவரும் வாழ்க்கை முறையை விமர்சனம் செய்யும் பணியைக் கவிஞர் மேற்கொள்கிறார். இதற்கு 'அபி'யின் 'இராப்பிச்சைக்காரன்' என்ற கவிதையை ஆதாரமாக்குகிறார். சங்க காலத்தில் காதலும், வீரமும் அப்படியே சங்கப்பாடல்களே ஆட்கொண்டுவிட்டன. இன்றைய வாழ்வின் உன்னத உணர்வுகளை உழைப்பு, மனிதநேயம், பாலுணர்வு, போலித்தன்மை, திரைப்படம் என்று இருப்பதை அபி, சி.மணி, தேவதச்சன் போன்றோர் பாடல்களின் வழி விளக்குகிறார் கவிஞர் பாலா.

பால் உணர்ச்சியின் இரண்டு முகங்கள் தான் காதலும் காமமும். சுப்பிரமணிய ராஜு தமது கவிதையில் பாலுணர்வு வேட்கையை மூடி வைக்கும் மனித மதிப்புகளை இவ்வாறு விமர்சனம் செய்கிறார்.

“எதிரில் நீ வரும்போது

இடப்பக்கம் ஒதுங்கிடுவேன்

Peak- Hour பஸ்ஸில்

பின்பக்க நெரிசலில்

உன்பக்கப் பார்வையை

ஒதுக்கி வைத்திருப்பேன்

உன்னை உரித்துப்

பார்க்கத் துடிக்கும்

கற்கால மனிதனொருவன்

எனக்குள் உறங்குகிறான்

எப்போது எழுப்பட்டும்?”⁶²

என்ற சுப்பிரமணிய ராஜுவின் கவிதை பாலுணர்வு வேட்கையை மூடி வைக்கும் மனித மதிப்புகளை விமர்சனம் செய்கிறது.

இது போலவே ஒழுக்க மதிப்புகளில் ஒரு போலித்தன்மை இருக்கிறது. என்பதை கவிதையின் வழி வெளிக்காட்டுகிறார்.

“பலநாள் ஆடத் தெரிந்தன
இடையும் அரைக்காலும்
யாவரும் மதித்திருந்தனர்
ஒருநாள் ஆடத்தெரிந்தன
தொடையும் முலைக்காம்பும்
அதைவிட
பச்சையாவது
எப்படி? இது
அவள் கேட்டது”⁶³

என்ற சி.மணியின் மற்றொரு கவிதையை ஷேக்ஸ்பியரின் ‘லியர்’ நாடகத்தில் குறிப்பிட்ட ஆடை அம்மண குறியீட்டுத் தன்மையை ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் கவிஞர் பாலா. தான் பயின்ற ஆங்கிலக் கவிதைப் புலமையை இங்கு இணைத்துப் பேசுவது அவரது ஆளுமையை வெளிக்காட்டும். இந்த இரு கூறுகளை தேவ தச்சன் கவிதையோடு இணைத்து “ஆள்பாதி ஆடைபாதி” என்ற பழமொழி கூற்றைப் படிப்பவர்மனதில் பதிவு செய்யும் பாங்கிணையும் ஆளுமையையும் நிலை நாட்டியுள்ளார். கவிஞர் பசவய்யா ஆடை அம்மணம் குறித்துப் பாடும் பாடலை ஹைக்கூ பாணியில் பாலுணர்வு தோன்ற இருப்பதையும் சுட்டுகிறார் பாலா.

“என்று

ஆடை உரித்து

அம்மணம் பற்றும்

என் பார்வை”⁶⁴

மனிதனின் போலித்தனத்தை உரித்துக் காட்டும் முயற்சியை விளக்குவதாம். வள்ளுவர் காமத்தைப் புதுமைத்தீ என்கிறார். “அண்மையில் குளிக்கின்றது. அகன்றால் சுடுகிறது” இருவேறு தன்மையது இப்பெண்யாண்டு பெற்றாள் என்பதைத் திருவள்ளுவர்.

“நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தண்என்னும்

தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள்”⁶⁵ (குறள் 1104)

பசியும் நெருப்புதான் வறுமைத்தீயில் உருகிய கவிஞன் ரசூல் கம்சுதேவ் காதலைத் தீ என்று எழுதினான்.

“உன் இளம் ஆசைக்கு

வெப்பம் தந்த களைப்பு எது?

பெண்ணின் காதல்

உன்னைச் சுடாத

கைவிளக்கு எது?

பெண்ணின் காதல்

உயிருடன் உன்னை

எரிக்கும் தீ எது?

பெண்ணின் காதல்”⁶⁶

காமம் தீயாக உவமிக்கப் பட்டிருப்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. தோற்றவர்கள் தீ என்கிறார்கள். தீக்குளித்துவிட்டு புன்னகை பூக்கும் மனிதர்களும் உள்ளனர். உருவாக்க வேண்டிய ஒன்று ஒரு சிதைவுக்குக் காரணமாகிறது. அதனால்தான் ‘அபி’ மனித மனத்தின் போராட்ட உணர்வை இயல்புநிலை திரியாமல்

'ராப்பிச்சைக்காரன்' என்ற தலைப்பில் இவ்வாறு மௌனத்தின் நாவுகளாய் சுழற்றுகிறார்.

“போ போ போய்விடு
 போய்விடு போய்விடு
 ராத்திரி பிச்சைக்காரனே
 உன் அருவருப்பு
 உருவம் கண்டு
 என் மோன பிம்பங்கள் ஆயிரமும்
 அலறுகின்றன.
 உன் கறைப் பற்களின்
 இருண்ட சிரிப்பில்
 அழுக்காகிறேன்
 எவ்வளவிடினும் நிரம்பாத
 உன் ஓட்டைப்பாத்திர நாற்றத்தில்
 என் சுவாசங்கள் கூசுகின்றன.
 உன் கைத் தடித்தானம்
 என் ரத்த நாடிகளில்
 எதிரொலிக்கிறது.
 உன் விழிக் கொள்ளிகள்
 என் நரம்புகளில்
 நெருப்பிடுகின்றன
 உன் நிழல்
 என் வாசலைச் சுவராக்குகிறது
 கொடுப்பவர்கள் வறண்ட பின்னும்

நீ கேட்பவன்

வறண்டவர்கள்

கொடுப்பதாக பாவனை செய்கையிலும்

நீ

வாங்குவதாக பாவனை செய்பவன்

வாத்ஸ யாயனார் முதல்

ஹவ்லக் எல்லிஸ் வரை

வியந்த விழிகளில்

உன்னை எழுதிக் கொண்டு

வேடிக்கை பார்க்கும்

தெருப்பிள்ளைகள் எவ்வளவோ?

சிலர் மட்டுமே

தங்களுக்காக சமைத்ததில்

உனக்குப் பங்கு தருகிறார்கள்

பலர்,

உனக்கெனவே சமைக்கிறார்கள்

ஜீவ ஒளிமிக்க கனவுகள் பாய்ச்சி

அருமையாக வளர்ந்த

தங்கள் தோட்டத்துத்

தெய்வீக பூக்களை

வீரசக் கணுக்கள் முண்டும்

உன் மார்பில் சூட்டத்தான்

எவ்வளவு பேர்?

ஆனால் . . . . ஆனால் . . . எனக்கோ?

போ போ போய்விடு போய்விடு”⁶⁷

என்று துரத்துகிறார்.

வித்யாபதி என்ற மைதிலி கவிஞரின் கவிதை ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டிப்
பிருந்தாவனக் கண்ணனை நெஞ்சுக்கு நுணுக்கமாகக் காட்டுவதை,

“முத்தம் என்று நெருங்கினால்

முகத்தைக் கவிழ்க்கிறாள்

நெஞ்சருகே அவன் கரங்கள்

நிலைப்பதைத் தடுக்கின்றாள்.

நெகிழும் மேகலையை

நெருக்கிப் பிடிக்கின்றாள்.

எனினும் காதல் தலைக்கேற

மேனி சிவக்கின்றாள்

இவள் கைக்குள் மறைந்தே

இன்னும் மொட்டு துடிக்கிறது

அதில் காயங்கள் பதிக்க

அவன் கரங்கள் படபடக்கிறது.

இவள் இளம் பிறையெனத் தன்

புருவத்தை நெறிக்கின்றாள்.

ஆடைக்குள் இவள் நிலாமறைத்தல்

எத்தனை நேரம் நடக்கும்

என்றவன் ஆச்சரியம் வளர்கின்றான்

காதல் அனுபவம் நிறையக்

கைவரப் பெற்றவன் இக்காதலன்

மென்மை மிக்க காதலிக்கோ

இது முதல் அனுபவம்

இவர்கள் காதல் நாடகம்

எப்படித்தான் ஆடி முடிப்பரோ”⁶⁸

என்ற வரிகளில் காணலாம்.

பெண்ணுரிமை குறித்து கவிஞர் மீரா பாடிய பாடலை எடுத்துக்காட்டி பெண்ணின் சுதந்திரம் பெண்ணின் கையில்தான் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துகிறார் கவிஞர் பாலா.

“விழிகள் நட்சத்திரங்களை

வருடினாலும்

விரல்கள் என்னவோ

ஜன்னல் கம்பிகளோடுதான்”⁶⁹

என்பது ‘காவல்’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் மு.மேத்தா எழுதிய குறும்பா ஆகும்.

மு.மேத்தாவின் குறும்பாவை எடுத்துக்காட்டி அது காதலை மட்டும் சொல்லவில்லை. இந்திய வாலண்டினாவிட்காகவே தீட்டப்பெற்ற சித்திரமாகவே இருக்கிறது என்கிறார் கவிஞர் பாலா.

5.19 தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள்

5.19.1 விமர்சகர் பாலா

பாலா பன்முக ஆளுமைகளைக் கொண்டவர். அவரது ஆளுமைகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது படைப்பின் மீதான விமர்சனம். தமிழ் இலக்கியத்தளத்தில் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் விமர்சகர் பாலா - என்றே பலராலும் அறியப்பட்டவர்.

ஆங்கில இலக்கியத்திலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் இருந்த ஆழமான புரிதல் அவரது விமர்சனப்பாடலைக்கு வழிநடத்தியது. பேராசிரியர் க.செல்லப்பனின் வழிகாட்டுதல் மேலும் இந்தப்பாதையில் பயணிப்பதற்குத் துணை நின்றது.

பேராசிரியர் தர்மராசன் குறிப்பிட்டதைப் போல சேலத்திலும் கோயம்புத்தூரிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது இதற்கான விதை ஊன்றப்பட்டது. அதிலும் குறிப்பாக கோயம்புத்தூரில் வானம்பாடி கவிதை இயக்கம் தோன்றியபோது அதில் பங்கெடுத்தவர் பாலா. அங்குதான் கவிஞராக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். வானம்பாடி இதழில் சில கவிதைகள் இடம் பெற்றன.

வானம்பாடி இதழில் கவிதையோடு மட்டும் கால்பதிக்காமல் வெளிவந்த கவிதைகளுக்கு விமர்சனங்களையும் செய்தார். இது வாசகப்பரப்பில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

பணிநிமித்தமாக புதுக்கோட்டை அரசுக்கல்லூரிக்கு வருகிறார். புதுக்கோட்டை நண்பர்கள் அகல்யா, சண்முகசுந்தரம், கனகராஜ், துரைப்பாண்டி ஆகியோர் உதவியுடன் சுவடு என்ற சிற்றிதழை முன்னின்று நடத்தத் தொடங்கினார். அந்த இதழ்தான் கவிஞர் பாலாவை 'விமர்சகர் பாலா' என்று அறிய வைத்தது.

“பாலா பின்னின்று நடத்திய சுவடு இதழும், அன்னம் விடுதாது இதழும் 'அவருடைய இலக்கியத்திறனுக்கும் விசாலமான விமர்சனப்போக்குக்கும் சான்றுகள்’⁷⁰ என்று எழுத்தாளர் சி.ஆர். ரவீந்திரன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விமர்சகராக அறியப்பட்ட பாலா சுவடு இதழில் விமர்சனப்பகுதிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து படைப்புகளை வெளிவரச் செய்தார். சுவடு இதழ் இரண்டு ஆண்டுகள் வெளிவந்தன. நிகழ்கால தமிழ் இலக்கியம் குறித்த குறிப்புகள், விவாதங்கள், விமர்சனங்கள் இதில் முன் வைக்கப்பெற்றன. இந்தச் சுவடு இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்புதான் 'தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள்' என்ற நூலாகும்.

5.19.2 சுவடு இதழ் விமர்சகர்கள்

தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள் என்ற இந்தத் தொகுப்பு நூலில் எட்டுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை

1. நம்பிக்கையூட்டும் தமிழ் விமர்சகர்கள் - வல்லிக்கண்ணன்
2. க.நா.சுவின் விமர்சனமும் - சுந்தரராமசாமி
3. தொ.மு.சி. ரகுநாதன் - தமிழவன்
4. வெங்கட்சாமிநாதன் - வண்ணநிலவன்
5. நா.வானமாமலை - தி.க. சிவசங்கரன்
6. சி.சு. செல்லப்பா - சி. கனகசபாபதி
7. கலாநிதி கைலாசபதி - தி.சு. நடராஜன்
8. விமர்சனம் மீது ஒரு விமர்சனம் - தமிழ்நாடன்.

இந்த எட்டுக்கட்டுரைகளில் தலைப்பும், தலைப்புக்குரியவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கட்டுரையாசிரியர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் என்பதை தமிழலகம் அறியும். அப்படி எழுத வைத்த ஆளுமை பாலாவின் ஆளுமை என்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

5.19.3 பாலாவின் பார்வையில் விமர்சகர்கள்

“சுவின் முதல் இதழிலேயே வெங்கட்சாமிநாதன் பற்றிய விரிவான விமர்சனம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணத்தை விரிவான விமர்சனங்கள் வரவேண்டும் என்ற தேவையை வலியுறுத்தியும் தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் சொல்லாடல்களில் திரும்பத்திரும்பப் பயன்படுத்தப் பெறும் சொற்கள் பற்றிய வரவுகள் தெளிவுறுத்தப்படவேண்டும் என்று நானே எழுதியிருந்தேன்”⁷¹ என்று அதற்கான காரணத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வெங்கட்சாமிநாதனைப் பற்றி கருத்துரைக்கையில் அவரது விமர்சன ஆளுமை எத்தகையது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

வெங்கட்சாமிநாதன் 'இன்று புறக்கணிக்கப்பட முடியாத ஒரு விமர்சகர் ஆகிவிட்டார். அந்தக்காலத்திலிருந்து இன்று வரை அவருடைய எழுத்து Provocative ரகமானதுதான். தமிழ் இலக்கிய மரபு பற்றியும் இன்றைய புது இலக்கிய முயற்சிகள்

பற்றியும் அவர் தெரிவித்துள்ள கருத்துகள் விமர்சனத்திற்கும் விவாதத்திற்குமுரியவை' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

விமர்சிப்பவர்களை விமர்சிப்பது நல்லதா? என்ற கேள்வி இப்போது வாசகர் மனதில் எழலாம். பாலா இது குறித்தும் பதிவு செய்துள்ளார்.

படைப்பாளியின் அங்கீகரிப்பிற்கு உதவும் அதே நேரத்தில் சில விமர்சகர்கள் படைப்பாளியின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் போக்கையும் காண்கிறோம். இந்தச் சூழலில் நம் சம கால விமர்சகர்களின் ஆக்கீதியான சாதனைகளை ஒரு மதிப்பீட்டிற்கு உள்ளாக்குவது நல்லது என்ற எண்ணத்தில் இந்த விமர்சகர் இதழை சுவடு வெளியிட முன்வந்துள்ளது என்ற கருத்தியலைத் தெரிவித்து விட்டு இதில் பார்வைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள விமர்சகர்களின் பங்கு பற்றி தெரிவிக்கப்படும் அபிப்பிராயங்கள் முடிவானவை அல்ல என்பதை சுவடு அறிந்திருக்கிறது.

“விமர்சனம் தொடர்பாக எழும் விவாதங்களுக்குக் களம் தரவும் சுவடு சித்தமாயிருக்கிறது. இந்த விவாதங்களில் பங்குகொள்ள விரும்புகிறவர்கள் எவராயினும் நேரடியான கருத்துமோதலாகச் செய்யும் பட்சத்தில் அவர்களுக்குச் சுவடில் இடம் உண்டு. இது பொதுமேடை. ஆரோக்கியமான ஆக்கீதியான கலை இலக்கியச் சிந்தனைகள் எந்தத் திசையிலிருந்து வந்தாலும் சுவடு தீண்டாமை பாராட்டாது” என்று உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசாது வெளிப்படுத்துவது பாலாவின் ஆளுமைகளுள் ஒன்று என்பதை இதன்வழி அறியலாம்.

விமர்சகர் வெங்கட்சாமிநாதனைப்பற்றி பாலா விரிவாக விமர்சன முன்னுரை எழுதியுள்ளார். வெங்கட்சாமிநாதனின் படைப்புகளுள் குறிப்பிடத்தக்கது “பாலையும் வாழையும்” என்பதாகும். இதை முழுமையாகப் படித்துவிட்டு பாலா தன் விமர்சன ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது பார்வையில் வெளிவந்த கருத்தியல்.

சாமிநாதனின் இரண்டு குறைகளையும் அங்கீகரித்துக் கொண்டு அவருடைய பாலையும் வாழையும் கட்டுரை தொகுதியைப் படித்து முடித்துள்ளார்.

முதலாவது கசடதபற, பிரக்கை, கணையாழி, அஃது பத்திரிக்கைகளில் எழுதும் பல எழுத்தாளர்களைப் போலவே சாமிநாதனின் தமிழ்நடை கொஞ்சம் நெருடலும், கடுமையும் கொண்டது என்று கருத்துத் தெரிவித்துவிட்டு அடைப்புக்குறியீட்டுக்குள் இதற்கு ஒருவேளை அவருடைய ஆங்கிலப்புலமை காரணமாக இருக்கலாம் என்று விளக்கியுள்ளார்.

இரண்டாவது முறையாக அவர் மேற்கொள்ளும் “காட்டித்” தாக்குதல். சாதாரணமாக எல்லா எழுத்தாளர்களுக்கும் நிறைகுறைகள் உண்டு. அந்த ரீதியில் நாம் இவற்றைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் அவரது இரண்டாவது குறை அவரது ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளையும் கூட நிழலுக்குள் தள்ளிவிடுகிறது. கருத்துகளின் கம்பீரமான பலத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் ஏன் தடாலடித்தாக்குதல் மோகத்திற்கு இரையாக வேண்டும் என்று புரியவில்லை என்று தன் விமர்சனப் பார்வையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது சொல்லாடல் கவன ஈர்ப்புக்குரியது. “கருத்துக்களையும் கூட நிழலுக்குள் தள்ளிவிடுகிறது” என்று கருத்துரைக்கும் போது வெளிப்படுகின்றது.

5.20 படைப்பும் பார்வையும்

சிறந்த படைப்பு எது? என்று கேள்வி எழுமானால் பாலாவின் விமர்சனம் துணைநிற்கும். அவரது பார்வை தெளிவானது. இலக்கியம் வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிக்க இயலாதது. ‘அனுபவ பரிவர்த்தனை தான் இலக்கியம்’ என்று தெளிவுபடுத்திவிட்டு ஒருபடைப்பு வாசகர்களை தங்கள் அனுபவத்தின் சாதாரணத் தன்மையை உணரச் செய்ய வேண்டும். படிப்பவர்களுக்கு படைப்பின் மூலம் ஒரு பரந்த அறிவு அனுபவம் வாய்க்க வேண்டும். கலைஞனின் உணர்வோட்ட உலகில்

கிடைக்கும் பரிவர்த்தனை மூலம் 'ஒழுங்குமுறை அர்த்தம்' ஆகியவை வாசகனுக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

கற்பனை என்பது இலக்கியமல்ல. வெறும் அழகுணர்ச்சிக்காக எழுதப்படுவன இலக்கியமாகாது. உவமை, உருவகம் ஆகியவை அனுபவ பரிவர்த்தனைக்குப் பயன்படும் உத்திகள்தாம்.

சிறந்த இலக்கியம் என்பது புறப்பொருட்களின் மாயத் தோற்றத்தைக் களைந்து உண்மையை வெளிக்காட்டும். அப்படிப்பட்ட படைப்பை உருவாக்க கலைஞனுக்கு தரிசனம் தேவை. தரிசனமுள்ள கலைஞனின் படைப்பில் மனிதாபிமானமே உட்கிடைநாதமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட கலைஞனால் அவன் பயன்படுத்தும் மொழிவளம் பெறும். எனவே கலை கலைக்காகவே என்று பேசுவது அபத்தம் 'இலக்கியத்தின் இந்தத் தன்மைகளை உணர்ந்தவர்கள் இலக்கியத்தை எந்த அரசியல் கட்சியினுடைய பிரச்சாரக் கருவியாக மாற்றி ஏமாற்ற மாட்டார்கள்'.

இலக்கியம் குறித்து வெங்கட்சாமிநாதன் மீதான விமர்சனத்திற்கு பாலாவின் விமர்சன உரை இது.

தரிசனமற்ற எழுத்து எழுத்தல்ல என்பது சாமிநாதனின் அபிப்பிராயம். ஆனால் தரிசனம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி அவர் தெளிவாக எந்த இடத்திலும் விளக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டு அடுக்கடுக்கான கேள்விகளை பாலா எழுப்புகிறார்.

முழுக்கமுழுக்க தனிமனித அனுபவத்தையும் அடுத்த மனிதனின் அனுபவ சாதாரணத் தன்மையையும் (Belittling another man's experience) வலியுறுத்தும் சாமிநாதன் தரிசனம், மாயை என்ற பதங்களுக்கு எப்படிப் பொருள் சொல்கிறார் எனப்புரியவில்லை என்று குறிப்பிடுவது விமர்சனப்பார்வையைக் காட்டுகின்றது.

அனுபவ பரிவர்த்தனையை இலக்கியத்தின் நோக்கம் என்ற வெங்கட்சாமிநாதனின் கூற்றுக்கு பாலா விரித்துரைக்கும் உரை கேள்விகளால் ஆனது.

எழுத்தின் மூலமாக ஒழுங்கு, முறை, அர்த்தம் ஆகியவை புலப்பட வேண்டும் என்கிறார். மறுபடியும் 'அர்த்தம்' என்பதற்கு என்ன பொருள்? எதை அவர் கருத்தின் அர்த்தம் என்கிறார். படைப்பின் மூலம் பரந்த நோக்கமும் அறிவு அனுபவமும் வாய்க்க வேண்டும் என்கிறார். அதுதான் ஒருவேளை எழுத்தின் அர்த்தமோ? அனுபவ பரிவர்த்தனையே முக்கியமாகும் போது எழுத்தின் அர்த்தம் மனிதாபிமானம் முதலிய சாமாசாரங்கள் படைப்பாளியின் நோக்கத்தை மீறிய அம்சங்களாகிவிடாதா?

இந்தக் கேள்விகளிலேயே பாலாவின் விமர்சன உத்தியை அறியலாம். முத்தாய்ப்பாக சாமிநாதனின் நிறையக் கருத்துகள் நமக்கு உடன்பாடுதான். மனிதாபிமானம் எழுத்தில் வேண்டும். ஆம்! பரந்த வேகத்தையும் படைப்பு உருவாக்க வேண்டும். ஆம், நாம் உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்து காட்ட வேண்டும். ஆம் தீவிரமாக உணர்ந்த அனுபவமாக படைப்பு இருக்க வேண்டும் என்பார்.

5.21 தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள்

பாலாவுக்கு 'பேராசிரியர்' என்ற ஆளுமையும் உண்டு. பேராசிரியராகவும், சாகித்ய அகாதெமியின் தமிழ்மொழி ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் இருந்த போது பல்வேறு கருத்தரங்குகளில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளும், உரையரங்குகளில் நிகழ்த்திய உரைகளும் அடங்கிய படைப்புதான் தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள்.

இந்நூல் மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. முதல் பகுதியில் இலக்கியம் பற்றிய பொதுவான வரைவுகள், கருத்தியல்கள், குறிப்புகள், தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக திறனாய்வுக் கொள்கைகள் பற்றியும், இலக்கிய வரலாற்றியல் பற்றிய குறிப்புகள் ஆய்வாளருக்குப் பயன்படும் நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பகுதியில் தமிழிலக்கிய வாதிகளுக்குப் பயன்தரும் சில படைப்புகள் பற்றிய குறிப்புகள் படைப்பாளர்களைப் பற்றிய சில குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மூன்றாம் பகுதியில் பாலாவின் இலக்கியப் போக்குகள் மற்றும் இதழ்களுக்கு அளித்த பேட்டிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பொதுவில் இந்நூல் தமிழ் நவீன இலக்கியம் வளர்ந்துள்ள படிநிலைகளைக் கண்டறியப் பயன்படும் பயன்பாட்டு நூலாகத் திகழ்கின்றது எனலாம்.

5.22 கருத்தியல்கள்

இந்நூல் மூன்று பகுதியாக வகைப்படுத்தப்பட்டு உள்ளது. முதலாவது பகுதி கருத்தியல் ஆகும். தலைப்பிற்கேற்றாற்போல நவீனத்துவம் குறித்த கருத்தியலை இப்பகுதி விளக்குகிறது.

நவீன காலத்தை நோக்கிய மாற்றம் எளிதாக நிகழ்ந்து விடவில்லை. கடுமையான சிக்கல்களைச் சந்தித்த பிறகுதான் நேர்ந்தது என்று குறிப்பிடும் பாலா நவீனத்துவத்தின் வளர்ச்சி நிலைகளை ஆய்வு முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பாலாவின் ஆங்கிலப் புலமையின் ஆளுமை இப்பகுதியில் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

நவீனத்துவத்தின் மேற்கத்திய வரலாற்றைத் தொடர்ந்து தமிழ் இலக்கியத்தை நவீனத்தை நோக்கி நகர்த்திய படைப்பாளர்களை இனம் கண்டு உணர்த்தியுள்ளார்.

மாற்றங்களை உருவாக்கிய காரணிகளான சிந்தனையாளர்கள், அரசியல்வாதிகள், இலக்கியவாதிகள் ஆகியோரின் பங்களிப்பாகத் திகழ்ந்ததையும் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

“கருதப்பட வேண்டிய முக்கிய பெயர்களாக ஆறுமுகநாவலர், மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை, இராமலிங்க அடிகள் என்ற வள்ளலார், சி.சுப்பிரமணிய பாரதி, சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவராகவும், திராவிட இயக்கக் காட்சிகளின் முதல்வராகவும் திகழ்ந்த பெரியார் ஈ.வே.ராமசாமி, பாரதிதாசன் என்ற

கனகசுப்புரத்தினம் ஆகியோரைக் குறிப்பிடவேண்டும்”⁷² என்று முன்னோடிகளை முறையாக முறைப்படுத்திக் காட்டியிருக்கும் பாங்கு பாலாவின் ஆளுமையைக் காட்டும் அடையாளங்களாகும். இவர்களைத் தொடர்ந்து உ.வே. சாமிநாதஜயரைக்குறிப்பிட்டு “அவர் பதிப்பித்த நூல்களிலிருந்துதான் தமிழர்களின் பழம்பண்பாடு மறுவாசிப்பும் மீட்டெடுப்பும் செய்யப்பட்டது”⁷³ என்கிறார்.

பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய மனோன்மணி நாடகத்தைப் பற்றிய கருத்துரையில் “மனோன்மணி என்ற கதை நாயகி மேற்கில் வாழும் புருஷோத்தமனை கனவில் கண்டு மனம் விரும்புவது தமிழ்நாட்டின் விடுதலை மேற்கு மயமாதலில் இருக்கிறது என்பதை உருவகமாக அறிவிப்பது போல அமைந்திருப்பது கவனிக்கத்தக்கது”⁷⁴ என்ற இக்குறிப்பிலிருந்து நவீனத்துவத்தை நோக்கிய நாடகம் மனோன்மணி என்பதை அறியமுடிகின்றது.

தமிழின் நவீனமயத்தில் இன்னொரு முக்கியமான பெயர் வள்ளலார் என்று தமிழ்மக்களால் அறியப்பட்ட இராமலிங்கம் என்கிற துறவி. ஆன்மீகக் கவியாகவும், ஞானக்கவியாகவும் அவர் போற்றப்படுகிறார். மக்களின் பல்வேறு நம்பிக்கைகளை அங்கீகரித்து, அதில் சமரசம் காணமுயன்றது அவருடைய வெற்றிக்கும் புகழுக்கும் காரணமாக அமைந்தது.

“வள்ளலாரின் சமரச சன்மார்க்கம் என்ற கருத்தியல் தமிழ் நவீனத்துவத்திற்கு ஒரு வகையில் பணியாற்றியது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்”.⁷⁵

இந்த முன்னோடிகளின் வரிசையில் சி.சுப்பிரமணிய பாரதியும் இணைந்து கொள்கிறார். எழுத்து முயற்சிகளில் சாதி எதிர்ப்பில், பெண்ணியல் ஆதரவில் உறுதியாக நின்ற பாரதி தமிழ்ச்சிந்தனை மாற்றத்திற்கான முதன்மையான குரலாகவும் திகழ்ந்ததையும் நவீன காலத்தை நோக்கி தமிழை நகர்த்தியதில் அவரக்கும் பெரும்பங்கு உண்டு என்று சான்றுரைக்கின்றார்.

“தமிழ்நாட்டின் சமூகப்பண்பாடு களத்தில் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பெரியார் ஈ.வே.ரா. வருகை புரிந்தார். பெரியார் வழங்கிய சிந்தனைகளிலிருந்து தான் திராவிடக்கருத்தியல் உருவானது. திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகள் தமிழ்ப்பண்பாடு, தமிழ்மொழி இலக்கியம், பிராமண எதிர்ப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து கட்டப்படுவதற்கு பெரியார் முதல் முயற்சியாளராக இருந்தார். அவருடைய சிந்தனைகளால் உரம்பெற்ற பாரதிதாசனும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் அண்ணாவும் பெரியாரின் சமூக சிந்தனைகளை ஏற்று தமிழனுடைய நவீன மாற்றத்துக்குக் காரணமாகத் திகழ்ந்தனர் என்று அரசியல் தளத்தில் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகளை இனம் கண்டு விளக்கும் திறன் கவனத்திற்குரியது. இத்துடன் பாலாவின் பணி முடிந்துவிடவில்லை. தமிழ் இலக்கியமும் நவீன காலத்தை நோக்கி நகர்த்துவதற்கு இருநிகழ்வுகள் அடிப்படைக்காரணமாக அமைவதைப் பார்க்கிறோம். முதலாவது மேலைக்கல்வி உருவாக்கிய மேற்குமயமாதல். இரண்டாவது தமிழ் சுதேசியம் எனப்படும் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மீட்டெடுப்பு. இவை இரண்டில் பின்னது சிக்கல்கள் நிறைந்ததாக அமைந்தது”⁷⁶ என்று அதற்கான முடிவினையும் சுட்டிக்காட்டுவது பாலாவின் ஆளுமையைக்காட்டுகின்றது.

5.23 வாழ்வியல் நெறி

‘இக்கால இலக்கியம் வரைவும் வளர்நிலையும்’ என்ற கட்டுரையில் நவீனத்துவத்தை நோக்கிய வாழ்வியல் முறைகளைச் சுட்டுகின்றார்.

காலத்திற்கேற்ப வாழ்க்கை ஓடுகிறது. ஒற்றையடிப் பாதைகள் மறைந்து நாற்கரச் சாலைகளில் இன்று நாம் நின்று கொண்டிருக்கிறோம் தெருவோரங்களில் நின்ற சுமைதாங்கிக் கற்களைக் காணோம். கண்ணீர் அஞ்சலிகள் அச்சடித்த போஸ்டராக வரிசையில்! திருமணங்கள் சடங்குகளாக இல்லை

விழாக்களாகிவிட்டன. இல்ல நிகழ்வுகள் தலைவர்களுக்கு வரவேற்பு வைபவங்களாக மாறிவிட்டன. சமூகவாழ்க்கை விளம்பரமாகிவிட்டது.

“வாழ்க்கையை பெரிதுபடுத்தி வாழ நாம் பழகிவிட்டோம். மாலைகள் மணக்கவில்லை கணக்கின்றன. நிழல்களைத் தேடி நிஜங்கள் நிற்பதாக எம் சமகால வாழ்வு! ”.⁷⁷

என்று இன்றைய வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனிதவியம் ஒரு கருத்தமைவு விளக்கம் என்றபோது கட்டுரையில் வாழ்வியலைப் பற்றிய ஒரு பார்வையாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

5.24 மாற்றங்களின் காலம்

புதுக்கொள்கையும் செவ்விலக்கியம் என்ற கட்டுரையில் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நவீன மாற்றத்தை பாலா எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

அறிஞர் செ.வை. சண்முகத்தின் புதிய சொல்லாடல்களை விளக்கியிருக்கும் திறம் வியத்தற்குரியது. அவரது திறனாய்வு முறையும் நவீன காலத்தை நோக்கி நகர்த்தியிருப்பதையும் இதற்குக் கால மாற்றமே காரணம் என்பதையும் விளக்கியுள்ளார். திறனாய்வுலகு புதுக்களங்களையும் புதுக்கருத்தாடல்களையும் கண்டு வரும் காலம் நம் காலம். இலக்கியம், வாசகன், துய்ப்போன் என்ற நிலையிலிருந்து படைப்போன் என்ற நிலையினை எய்திவிட்ட காலம். அதாவது, இலக்கியத்தை ஒரு படைப்பாகக் காணுதலில் வாசகன் ஓர் படைப்பாளியாகப் புதுக்கோலம் பூண்டுவிட்ட காலம் என்று செவ்விலக்கியத்தின் புதுக்கொள்கை பற்றிய கருத்து நவீனத்துவத்தை நோக்கிய பாலாவின் பார்வையாகும்.

“இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியம் கலாச்சாரம் பற்றிப் பேசும்பொழுது புதுமையியம் (modernism) என்ற பதத்தைத் தவிர்த்தல் இயலாததாகிவிட்டது. தொல்காப்பியம் காட்டும் கவிதையியலில் படிமம் பெறும் இடத்தையும் படிம இயக்கம்

வழங்கியுள்ள கோட்பாட்டையம் ஓர் ஒப்பாய்வு செய்யும் புதுச்சோதனை முயற்சிகள் பிறந்தன. புதுமையியம் பிறந்தது”.⁷⁸

என்று தொல்காப்பிய நோக்கும் புதுமையிய நிலைப்பாடும் என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

படிமம், குறியீடு, சார்ரியலிசம் போன்ற புதிய உத்திகளை இன்றைய புதுக்கவிதைகளோடு பொருத்திக்காட்டியது இலக்கியத்தின் புதிய போக்குகளை நோக்கிய பயணமாகும்.

5.25 படைப்பியல்

படைப்பியல் என்ற நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் முற்பகுதியாக சார்லி சாப்ளினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். அவரை அறிமுகம் செய்கின்ற போதே “சார்லி சாப்ளின் பேசாப்பட உலகில் அதிகம் பேசப்பட்ட அற்புதக்கலைஞர்”⁷⁹ என்று பாலா குறிப்பிடுகின்றார். வார்த்தைகளின் சொல்லிடுக்குகளில் இருந்தே பாலாவின் ஆளுமையைக் கண்டுணர முடிகின்றது.

கவிக்குயில் சரோஜினி பற்றிய கட்டுரையில் “அருணா ஆசாப் அலி, அன்னிபெசண்ட், கமலா தேவி, சட்டோபாத்யாயா, முத்துலட்சுமி ரெட்டி, கஸ்தூரிபா காந்தி, இந்திராகாந்தி, சுதேசா கிருபளானி, பேகம் ஷாநவாஸ், காப்டன் லட்சுமி, மணிபென் படேல் இப்படிப் பற்பல பெண்கள் இந்தியாவிற்குப் புகழ் வெளிச்சத்தினை ஏற்றிய சுதந்திர வேள்வியில் இறங்கிய நவீனப் பெண்கள். இவர்கள் வரிசையில் ஒரு அற்புதப் பெண் சரோஜினி தேவி”⁸⁰ என்று நவீனத்துவத்தை நோக்கி நகர்த்திய பெண்மணிகளை பட்டியலிட்டுள்ளார்.

5.26 செவ்வி

செவ்வி என்ற மூன்றாவது பகுதியில் பாலாவின் நேர்காணல் இடம்பெற்றுள்ளது. கவிதை குறித்த கலந்துரையாடலில் “வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து பார்ப்பதும் வாழ்க்கையைப் பற்றி ஆழ்ந்து யோசிப்பதும், நம் எண்ணங்களை ஆழ

உணர்த்துவதுமே கவிதையாக இருக்க முடியும் என்னும் கவிதை மொழியில் கவிதை அமைய வேண்டும் என்பதில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன்”⁸¹ என்று மனந்திறந்து தனது உறுதிப்பாட்டை எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும் போஸ்ட் கொலேனியல், போஸ்ட் மாடனிசம் தாண்டி இந்தியப் புதினம் தேவை என்ற தன் கருத்தியலையும் முன்மொழிந்துள்ளார்.

புதுக்கவிதை, ஹைக்கூ கவிதை பற்றிய கவிதையின் புது வரவுகளையும் அதன் தடத்தினையும் எடுத்துக்காட்டுகளின் வழி எடுத்தியம்பும் விதம் புதுமையியத்தை நோக்கியதாக உள்ளது.

5.27 முன்னுரையும் பின்னுரையும்

‘முன்னுரையும் பின்னுரையும்’ கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, திறனாய்வு எனப் பலதுறை சார்ந்த நூல்களுக்கு கவிஞர் பாலா அவ்வப்போது எழுதிய 27 முன்னுரைகள், ஒரு பின்னுரை ஆகியவற்றின் தொகுப்பாகும்.

தனித்தனி நூல்களுக்கென்று எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கும் முன்னுரைகளிலும் பின்னுரையிலும் இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் ஆர்வலர்களும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய பற்பல சிந்தனைகளும் செய்திகளும் ஆங்காங்கே விரவிக் காணப்படுகின்றன.

கவிதையின் அழகு எங்கே இருக்கிறது என்பதற்கும், இலக்கியத்தின் உயிர்ப்பான ஆற்றல் எது என்பதற்கும், இலக்கியத்தின் புதுக்கவிதையின் முனைப்பான பண்புகள் எவை என்பதற்கும், கவிதை மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் எதிர்கொள்ளும் அவஸ்தைகளும், புதுக்கவிதை இதுவரை தொடாத கருப்பொருள் எல்லைகளையும், கதைக் கவிதையைப் புதுக்கவிதைகளில் வெற்றிகரமாகத் தொட்ட கவிஞர் பற்றியும், இன்றைய வானொலி, தொலைக்காட்சி நாடகங்களைப் பற்றிய மதிப்பீடுகளைப் பற்றியும் இந்நூலில் ஆங்காங்கே பதிவு

செய்திருக்கிறார் பாலா. இதுவே இந்நூலுக்குத் தனித்தகுதியையும், தரத்தையும் தரும் ஒரு முக்கியமான கூறாகும்.

பேராசிரியர் பாலாவின் இந்நூல் பற்றி,

“ஒவ்வொரு முன்னுரையும்

ஓர் ஆற்றலின்

முகவரி; மடைதிறப்பு”⁸²

என்றும், மகாகவி பாரதியின் சொற்களிலே சொன்னால் ‘கலைமகளின் கண்ணில் தீட்டப்பட்ட மை போல்’ அது அளவோடு அமைந்துள்ளது நூலுக்கு அழகாகவும் அமைந்துள்ளது என்று கூறுகிறார் முனைவர் இரா. மோகன். இந்நூலில் மு.மேத்தாவின் கண்ணீர்ப்பூக்கள், வாணியம்பாடி வானம்பாடிகளின் தீபங்கள் எரியட்டும், சதுரகிரிப்பாண்டியனின் கீட்ஸ், ஜெனாவின் வாழ்வின் தாக்கம், இ.விஜயலெட்சுமியின் விடைபெறா வினாடிகள், கி.ஸ்டாலினின் கரிக்கோடுகள், ஆராரின் யேட்ஸ் - ஒரு கவிதைப்பயணம், இரா.வேலுச்சாமியின் கலையும் வாழ்க்கையும், பழனிசாமினின் தொடரும் முற்றுப்புள்ளி, மேலாண்மை பொன்னுச்சாமியின் சிபிகள், சதுரகிரிப்பாண்டியனின் வால்ட்விட்மன், க.வை. பழனிசாமியின் கவி மற்றும் பிஞ்சு விழிகளில், பிச்சினிக்காடு இளங்கோவின் வியர்வைத் தாவரங்கள், டாக்டர் மித்ராவின நிரந்தர நிழல்கள், பஞ்சுவின் நூற்றாண்டுக் கவலைகள், ஆரோக்கியின் விண்ணைத்தொடும் விழுதுகள், ஆராரின் மறந்த கும்பகர்ணர்கள், ரவிசுப்பிரமணியனின் ஒப்பனைமுகங்கள், சிற்பியின் சூரியநிழல் டாக்டர் வ. உண்ணாமலையின் புதுக்கவிதையில் சமுதாயம், செருவை நாகராசனின் ஒருவிடியலின் ஆரம்பம், சக்திக்கனலின் கனகாம்பரமும் டிசம்பர்ப் பூக்களும், மீராவின எதிர்காலத் தமிழ்க் கவிதை, ஜெனாவின் வாழ்வைத்தேடி, க.இராமச்சந்திரனின் வால்ட் விட்மனும் தமிழ்க்கவிஞர்களும் போன்ற நூல்களுக்கு

முன்னுரையும் க.வை.பழனிசாமியின் வெண்மை ஒரு நிறமல்ல என்ற நூலுக்குப் பின்னரையும் எழுதியுள்ளார் கவிஞர் பாலா.

பிரபலமான படைப்பாளிகள் முதல் பெயர் தெரியாத இளங்கவி வரை பல நூல்களுக்கு இவர் வழங்கியுள்ள முன்னுரை வாசகங்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன இவை வெறும் அணிந்துரை வாசகங்கள் அல்ல. கால் நூற்றாண்டுத் தமிழ் வரலாறு இதில் காணக்கிடக்கிறது. முன்னுரை என்பது பாராட்டுகள் நிறைந்த முதல் பக்கம் என்பதல்ல.

நூலின் சிறந்த பகுதிகளை கோடிட்டுக் காட்டும் பகுதி மட்டும் அல்ல

சீடர்களுக்கு குருக்கள் வழங்கும் ஆசிர்வாதச் சொல் அல்ல.

தேர்வுக்கு எழுதப்பெற்ற கட்டுரைகள் அல்ல.

புத்தக ஆசிரியரைக் காணாமல் அடித்து முன்னுரை ஆசிரியர் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வழங்கப்பட்ட இலவசப் பக்கம் அல்ல.

நல்ல முன்னுரை என்பது அந்த நூலுக்கு மட்டுமின்றி அந்தக்கால இலக்கியத்திற்கே வழங்கப் பெற்ற முதன்மை உரைகள்!

புதிய இலக்கியங்கள் பற்றிய பாலாவின் முன்னுரைகளும் பின்னுரைகளும் இந்த வகையில் எழுதப்பெற்ற இலக்கணச் சுத்தமான முன்னுரைகள்.

நம் சமகாலத் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற முதன்மையுரைகள்! நம் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களுக்குப் பயன் நல்கும் ஆதார உரைகள்!

அவருடைய திறனாய்வு நூல்கள் படைப்பாளி முதல் படிப்பாளிகள் வரை விரும்பிப் படிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் அவருடைய கூர்மையான பார்வை, ஆழமான சிந்தனை நுட்பமும் திட்டமும் செறிந்த இனிய தமிழ்நடை என்பதற்கு உதாரணமாகப் பல கூறுகளை இந்த முன்னுரைகளிலிருந்து அறியலாம்.

5.28 ஆய்வியல் நோக்கில் முன்னுரை

“குணம் நாடி குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகை நாடி மிக்க கொளல்”⁸³ என்பது வள்ளுவர் வலியுறுத்தும் ஆய்வியல் அரிச்சுவடி ஆகும். ஆய்வியல் நெறிமுறையினை கவிஞர் பாலா தம் முன்னுரைகளில் தவறாமல் பின்பற்றியுள்ளார்.

“தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஜெனா ஒரு புதுவரவு
அவருக்கு என் நல்வரவு”⁸⁴

“இந்நூல் கீட்சின் மூல நூலுக்குப் புது வாசகர்களை அழைத்துச் செல்லும் என்று திடமாக நம்பலாம்”⁸⁵ என்றாற் போல் ஆங்காங்கே பாராட்டு மொழிகளையும் புகழரைகளையும் வழங்கிச் செல்லும் கவிஞர் பாலா, தேவையான இடங்களில் தம் திறனாய்வுக் கருத்துகளையும் குறிப்புகளையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

“இந்தக் கவிதைகள் இவர்கள் எழுதப்போகிற கவிதைகளைப் பற்றி நிறையவே பேசுகின்றன”.⁸⁶ “மித்ராவிற் குள்ளும் இந்த விசாரணை கூர்மை பெறுகிறபோது தமிழுக்கு இன்னொரு வளமான பெண் கவிஞர் கிடைத்த நிறைவும் கிடைக்கும்”.⁸⁷ “இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் உள்ள இரு குறைகளை நான் சொல்லியாக வேண்டும். முதலாவது மிக நல்ல கவிதைகளும் மிக மோசமான கவிதைகளும் அருகருகே இடம் பெற்றுள்ளன இரண்டாவது சில பிரபலமான கவிஞர்களின் சாயல் சில இடங்களில் தலைகாட்டுவது இவை இரண்டும் தவிர்க்கப்படக் கூடியவையே! என்றாற் போல் நயத்தக்க நாகரிகத்தோடு குறைகளைச் சுட்டிக் செல்லும் விமர்சனப்போக்கு கவிஞர் பாலா போக்கு என்பதை முன்னுரைகளின் வழி அறியலாம்”.⁸⁸

“பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் திறனாய்வு என்றால், ஒன்று ‘ஓஹோ’ வென்று வானளாவப் புகழ்வார்கள், அல்லது ‘கண்ணாபின்னா’ வென்று வாய்க்கு வந்தபடி வசைமாரிப் பொழிவார்கள். இதனால் தான் பேரறிஞர் பெர்னாட்ஷா ஒருமுறை வேடிக்கையாக என்னை என் அவ்வப்போதைய வளர்ச்சிகளோடு அளிக்கின்ற ஒரே

ஆள் என் தையல்காரர் தான்”⁸⁹ என்று திறனாய்வாளர்களைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தார். இத்தகைய குற்றச் சாட்டிற்கு ஆளாகாமல் தராசுமுள்ளாய் இருப்பவர் கவிஞர் பாலா.

இயல்பான நம்முடன் நேருக்கு நேர் பேசுவது போன்ற தாக்கம், முத்தாய்ப்பான, நறுக்குத் தறித்தாற் போன்ற முடிவு, அழகிய, நெஞ்சை அள்ளும் உவமைப் பயன்பாடு இம்மூன்றும் கவிஞர் பாலாவின் மொழிநடையில் பளிச்சிடும் திறன்களாகும்.

இதற்குச் சான்றாகப் பஞ்சுவின் ‘நூற்றாண்டுக் கவலைகள்’ கவிதைத் தொகுப்பிற்குக் கவிஞர் பாலா எழுதியிருக்கும் முன்னுரையைச் சுட்டலாம்.

“நண்பர்களே!

வணக்கம்

தமிழ்க்கவிதை இன்று தள்ளாடுகிறது. கீறல் விழுந்த இசைத் தட்டாய் ஒரே ராகத்தில் நின்று தவிக்கிறது அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்த ஆள்வேண்டித் தவம் கிடக்கிறது. தமிழ்க் கவிதைக்குப் புதுப்புனைவு தேவை. புதுவெளிச்சம் தேவை. காலம் பழசாக்கிய கந்தல் உத்திகள் அழுக்குத் துணிகள் போல் அருவருப்பூட்டுகின்றன. நகரத்து மனிதன் புதுக்கவிதையை நகைச்சுவைப் பண்டமாக்கிப் பத்திரிக்கைகளுக்குத் தீணி கொடுத்துவிட்டான்”⁹⁰

என்று இயல்பான பேச்சு நடையில் தம் முன்னுரையைத் தொடங்குகின்றார்.

“பூச்சுகளற்ற கோபமும் நேசமிக்க சோகமும்

பஞ்சுவின் பலம்

‘நூற்றாண்டுக் கவலைகள்’ தமிழுக்கு இன்று

தேவையான எழுத்து தடம் காட்டும் எழுத்து.

உங்கள் சார்பாக கவிஞர் பஞ்சுவை

வாழ்த்துகிறேன்”⁹¹

என்று முத்தாய்ப்பான மொழி நடையில் தம் முன்னுரையை முடித்திருப்பது மனங்கொளத் தக்கதாகும்.

இதே போன்று மேலாண்மை பொன்னுச்சாமியின் சிறுகதைகளைக் குறித்து பாலா எழுதியிருக்கின்ற,

“இளங்காலைக் கிரகணங்களைப் போல் இனிதாகவும்,
மாலைக் காற்று போல் ஆரோக்கியமாகவும், அறிந்த
மனிதர்களின் நெருக்கத்தைப் போல் சுகமாகவும்
உள்ள ஒரு உலகில் நுழையும் நிறைவு இந்தக்
கவிதைகளில் கிடக்கிறது”⁹²

என்ற வரிகளில் அழகிய உவமைகளை நாம் காணலாம்.

கவிஞர் மு.மேத்தாவின் கண்ணீர்ப்பூக்களைப் படித்துவிட்டு விமர்சிக்கிறார் பாலா. ஒரு கவிஞன் கவிதையாகத்தில் எந்த விமர்சனங்களுக்கும் காது கொடுப்பதில்லை என்றும் “கவிதையை எழுதி முடித்த பிறகுதான் கணவனை எதிர்நோக்கும் பிரசவித்த தாயைப்போல”⁹³ விமர்சகர்களையும் வாசகர்களையும் எதிர்நோக்குகின்றார்கள் என்ற உவமைமூலம் கவிஞனின் மனநிலையைக் கூறுகிறார்.

கவிதைகள் என்றால் ஆகாசத்தை அளவும் கற்பனைகள் மண்ணில் கால் பாவாது காற்றுத் தேரேறிப் பறக்கும் அனுமானுஷ்ய உணர்வுகள் என்ற மயக்கம் இன்னும் பலருக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் மேத்தாவின் கவிதைகள் யதார்த்தத்தையும் பிரத்யட்சத்தையும் நேர் கண்கொண்டு பார்க்கின்றன என்றும் எங்கள் குருஷேத்திரம் இங்குதான் இருக்கிறது என்று பூமியை நோக்கும் வானம்பாடிக் கவிஞரில் ஒருவர் இவர் என்று மேத்தாவைப் பாராட்டுகிறார்.

மேத்தா, வளமான கற்பனை நலமிக்க கவிஞர். மரங்களைப் பற்றி என்ன என்னவெல்லாமோ உருவகங்கள், உவமைகள் சொல்லி வர்ணிக்கிறார். ஒரு

கவிதையில் முடிக்கும் தருவாயில் அவர் சொல்வது தான் வளமார்ந்த கற்பனை என்கிறார் கவிஞர் பாலா.

“மனிதர்கள்

தூங்கிய பிறகும்

வானத்தில் விளக்கெரிவது

மரங்களுக்காகவே”⁹⁴

என்று நட்சத்திரங்களுக்கும் மரங்களுக்கும் முடிச்சுப்போடும் இந்தக்கவிதை வளமான கற்பனை மட்டுமல்ல, மனிதாபிமானம் மிக்க ஆரோக்கியமான கற்பனையும் தான் என்கிறார் பாலா.

எளிமையான வார்த்தைகளைத் தனக்கே உரிய ஆளுமையுடன் கையாளும் போக்கு கொண்ட மேத்தாவின் கவிதைகளில் குடும்ப வாழ்க்கையின் துயரங்களுக்கான துடிப்பு, தேச வாழ்க்கையின் அவலங்களுக்கான துடிதுடிப்பு போன்ற அனைத்துக் கருத்துகளும் கருக்கொண்டுள்ளன. மேத்தாவின் கவிப்பார்வை வீட்டைத் தாண்டி, நாட்டைத் தாண்டி, சர்வதேச சஞ்சாரம் செய்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உலக அமைதியும், சுதந்திரத்தையும் நேசிக்கும் உன்னத மனமும் தெரிகின்றது.

“இந்தப் பொறுப்புள்ள, சமுதாயக் கடமையுள்ள வளர்ச்சி மேத்தா என்ற கவிஞரை ஓர் உயர்ந்த இலக்கிய வாதியாக மட்டுமன்றி, சிறந்த உலகப் பிரஜையாகவும் காட்டுகிறது”⁹⁵ என்ற பாலாவின் விமர்சனம் அவரது விசாலப் பார்வைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

க. இராமச்சந்திரனின் ‘வால்ட் விட்மனும் தமிழ்க் கவிஞர்களும்’ என்ற நூலில் படித்துப் பட்டம் பெறுகின்ற ஆய்வாளர்களை விமர்சிக்கிறார்.

“பட்டம் என்கிற தேவைக்காக ஒரு வழிகாட்டியால் கைகாட்டப்பட்ட அல்லது ‘இதுதான் எளிது’ எனத் தோன்றிய ஒரு துறையைத் தேர்வு செய்து ஆராய்ச்சி

செய்கிறவர்கள் ஒரு வகை. இவர்களின் ஆய்வேடு கூட இவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாது. எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் புதுக்கவிதைகள் பற்றி ஆய்வு செய்வதாகக் கூறி என்னிடம் வந்து கருத்துகள் கேட்டுச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அவர் ஆய்வேட்டை பின் ஒரு நாள் காண நேர்ந்த போதுதான் தெரிந்தது. அவர் என் அபிப்ராயங்களையே (பாதிப் பெயர் குறிப்பிட்டும் பாதி குறிப்பிடாமலுமே) ஒரு ஆய்வேடாக ஒப்பேற்றி விட்டார் என்பது. இப்படித் தன் வழிகாட்டி அல்லது நண்பர்கள் படித்ததை வைத்தே பட்டம் பெற்றுவிடும் ஆய்வாளர்களில் இன்னொரு ரகம் உண்டு. படிப்பில் தோய்வும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் பேரார்வமும் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்தி பட்டப் பேற்றை எய்திய பின்னும் தொடர்ந்து தன் ஆய்வுத்துறையின் புது நிகழ்வுகள், கருத்து மாற்றங்களைப் பின்தொடர்ந்து நிற்கும் ஆய்வாளர்கள். இவர்களின் தொகை குறைவு, இவர்களில் ஒருவர்தான் க.இராமச்சந்திரன்⁹⁶ என்ற பாலாவின் விமர்சனமானது முற்றிலும் நடைமுறை உண்மையாகும்.

இன்றைய சில ஆய்வாளர்களுக்கு ஆய்வுப் போக்கும் ஆய்வேடுகளின் கட்டமைப்பும் எந்நிலையில் உள்ளது என்பதை இந்த நூலின் முன்னுரை வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

5.29 பெண்ணியப் பார்வை

பெண் கவிஞர்களைப் பற்றியும், பெண்கவிஞர்கள் குறைவாகவே இருக்கின்றனர் என்பது பற்றியும் கூறும் கருத்துகள் கி.விஜயலெட்சுமியின் 'விடைபெறா வினாடிகள்' என்ற நூலை விமர்சிப்பதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

“பெண்மை, மென்மை ஆகியவற்றுக்கும் கவிதைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதாகவே நாம் நினைத்து வந்திருக்கிறோம். ஆயினும் பெண்களில் பலர் கவிஞர்களாக இல்லாததற்கான காரணம் யோசிக்கத்தகுந்தது. அதிகம் உணர்ச்சிவசப்படுகிற காரணத்தாலேயே உணர்ச்சி அலைகளை நிறுத்தி விசாரிக்கும்

மனோபக்குவம் வாய்க்காது போவதுதான் காரணம் என்று சொல்லலாமா அல்லது தண்ணீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தினாலும் வார்த்தைகளை தாராளமாக செலவழிப்பவர்களுக்கு கவிதை வராது என்பதுதான் காரணமாக இருக்குமா?

இன்று பத்திரிகைகளில் பிரபலமாக இருக்கும் நம் பெண் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது 'இவர்கள் மனைவிமார்கள் ஆனதைப் போலவும், அபலைகள் ஆனது போலவும், எழுத்தாளர்களாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்', என்று ஒரு சமயம் ஜெயகாந்தன் எழுதினார். ஆனால் அந்த 'ஆக்கப்பட்ட' பெண் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலிலும் கவிதை எழுதும் ஜாதியாரைக் காணவில்லை. அவர்கள் கதை பண்ணுகிறவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். கவிதைத் தனம் அவர்களின் செளரியங்களுக்கு கட்டில் தரவில்லை போலும். ஆக்கப்பட்டோ, ஆளாக்கப்பட்டோ வராமல் பறவை என்றால் பறக்கும் என்பது மாதிரி சுயமான கவித்துவத் தேடல்கள் கொண்ட ஒரு பெண் கவியாக இந்தத் தொகுதியில் தெரிய வருகிறார் கவிஞர் கி. விஜயலட்சுமி"⁹⁷ என்றும்

"இந்தத் தமிழ்ச் சூழலில் இவருக்கு ஒரு எதிர் காலத்தை இவை நிச்சயம் உருவாக்கலாம்"⁹⁸ என்றும் விமர்சிக்கையில் பாலாவின் மொழிநடைச் சிறப்பை நாம் உணரலாம்.

5.30 விசாலப்பார்வை

தமிழ்க் காதற் கவிதைகளுக்கு சங்ககால அகத்திணை மரபு மட்டுமன்றி புதுமரபு ஒன்றும் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த மரபை உருவாக்கியவர்கள் 'முறிந்த சிறகுகள்' எழுதிய கலில் கிப்ரான், பாரதிதாசன், பிருந்தாவனக் கண்ணனைப் பட்டிதொட்டிகளில் கூட பிரபலமாக்கிய கண்ணதாசன், 'கனவுகள்+ கற்பனைகள்= காகிதங்கள்' எழுதிய கவிஞர் மீரா. பாரதிதாசனின் காதற் கவிதைகள் சிறுகதைப் பாணியில் புனைவியல் நடையில் சிலவேளை காதலுணர்ச்சிக்குப் புறம்பான கவி நோக்கங்களுடன் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், கிப்ரானின் கவிதைப் பாணி மிகை

உணர்ச்சிச் சிதறலாகவும் காலப்பரிமாணத்தை வெளிக்காட்டாத இயற்கைப் பின்புலத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கண்ணதாசன் தயக்கமின்றித் தன் கவிமூதாதையர்களிடம் கடன் பெற்ற படிகங்களையும் கருத்துகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வடமொழி மரபுப்படி உடல் உணர்ச்சி மிகைப்பட தன் கவிதைகளை அமைத்திருப்பார். மீராவின கவிதைகள் குறிப்பிட்டதொரு காலப் பின்னணியில் நாடகக் கூறுகளோடு மெல்லிய அரசியல் கலப்போடு, ஆனால் காதல் உணர்ச்சியே பிரதானக் கருவாகக் கொண்டு அமைந்திருக்கும் என்று ஒவ்வொருவரையும் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு அந்த பாணியில் ஸ்டாலின் மீராவின பாணியை பின்பற்றுகிறார் என்று விமர்சனம் செய்யும் போது பல கவிஞர்களின் கவிதைகளில் பாலா கொண்ட ஆளுமை வெளிப்படுகிறது.

மேலும் “ஸ்டாலினின் சின்னச் சின்னக் கவிதைகள் அவருக்குள் மலர இருக்கும் பெரிய கவிஞரை அடையாளம் காட்டுகின்றன. அவர் கவிதை முயற்சி இன்னும் வளர என் நல்வாழ்த்துகள்.

இந்தக் கவிதைகளின் ஆங்கில மொழியாக்கத்தையும் ஸ்டாலினே எழுதியுள்ளார். சில இடங்களில் தமிழ்க் கவிதைகளை விட ஆங்கில மொழியாக்கம் அருமையாகவும் சில இடங்களில் தமிழ்க்கவிதை வேறு, ஆங்கில மொழியாக்கம் வேறொன்றாகவும் உள்ளது. இருந்தாலென்ன, இரண்டும் அவர் எழுதியதுதானே!”⁹⁹ என்ற பாலாவின் உள்ளதை உள்ளபடிக் கூறும் உண்மைப் போக்கு வெளிப்படுதலைக் காணலாம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்க கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவரவில்லை. புதுக்கவிதையின் அலை ஓய்ந்துவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. வேறு ஒரு புது அலைக்காக நாம் காத்திருக்கிறோம். ‘புதுக்கவிதையின் பிதாமகன் நான் தான்’ என்று பட்டயங்கட்கு உரிமை கொண்டாடுபவர்கள் ஆக்க வறட்சியால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டு, பழைய வெற்றிகளை மென்று தின்று

கொண்டிருக்கின்றனர். கவிதையில் புதுமையைப் பேணுவதில் ஏற்பட்ட தோல்வியே அண்மைக்கால புதுக்கவிதை உலகில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிக்குக் காரணம் எனலாம். எனக்கு மனிதர்களின் ஆக்க சக்தியில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நம் எண்ணற்ற கவிகளிடமிருந்து இன்றைய தயக்கத்தையும், மயக்கத்தையும் உடைக்கும் சொல், மொழி புறப்பட்டு வரத்தான் போகிறது.

“இன்றையத் தேவை நகலெடுக்கும் சாமர்த்தியங்கள் அன்று; சாதனைகளை நோக்கி அழைத்துச் செல்லும் சோதனை முயற்சிகளே!”¹⁰⁰ என்ற வரிகளுக்கு உதாரணமானவர் திரு. பழனிசாமி என்பது பாலாவின் கூற்று. ‘கவி’ என்ற இந்நூல் கவிதையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப்புதுக்கவிதை உலகில் பிச்சமூர்த்தி, சிற்பி, மீரா, தமிழன்பன் ஆகியோர் ஏற்கனவே கதைப்பாங்கான கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர். எனினும் ஒரு சிலரே முயன்று பார்த்துள்ள இத்துறையில் பழனிசாமியும் வெற்றி ஈட்ட முயன்றுள்ளார். ஆர்வமிக்க இந்த இளைஞரின் சோதனை முயற்சிகள் தமிழ்க் கவிதைக்கு வளம் சேர்க்கும் சாதனையாக அமைய வாழ்த்துகிறார்.

மேலும் பழனிசாமியின் ‘பிஞ்சு விழிகளில்’ என்ற நூலைப் பற்றி பாலா கூறும்போது,

“அவரின் முதலிரண்டு தொகுதிகளைவிட இதில் கவிதையை மெருகேற்றியிருக்கிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தமிழ்க்கவிதை கொஞ்சம் களைத்து நிற்கும் இம்மாதிரி நேரத்தில் இதுமாதிரி இன்னும் பலமுயற்சிகள் தேவை”¹⁰¹ என்று விமர்சிக்கும் போக்கில் பாலாவின் பரந்த கவிதை வாசிப்புத் தலத்தைக் காணமுடிகிறது.

பிச்சினிக்காடு இளங்கோவின் ‘வியர்வைத் தாவரங்கள்’ பற்றிய விமர்சனம் கவிஞர் பாலாவின் கவித்துவத்தை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

“தமிழ்ப்புதுக்கவிதை தன் புதுமைமோக வேட்கைகளை தொலைத்து தன் ஆக்க வேர்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் ஆரோக்கிய வேளையிது.

இந்நாளில் இளங்கோவின் கவிதைகள் வெளிவருவது தோட்டத்தில் பூச்செடி வைத்த அன்று புதுமழை பொழிவதுபோல் மகிழ்ச்சியானது.

பகட்டுச் சொற்களும், அலங்கார மினுக்கலும் இல்லாத இந்தக் கவிதை வரிகளில் உண்மையின் ஒளி கவர்ச்சியால் வீற்றிருக்கிறது.

வாசிக்கும் மனங்களுடன் சட்டென்று தோழமை கொள்ளும் ஒரு சிநேக பாவம் இழையோடுகிறது.

விரிந்த பார்வைகொள்ளும் விமர்சனத் தொனியும், செறிந்த அனுபவங்களைப் பின் திரும்பி விசாரிக்கும் உள்முகத்தேட்டமும் பல கவிதைகளில் கைகோர்த்து நிற்கின்றன.

தஞ்சை தரணியில் கதிர்கள் சதிராடும் கழனிகள் நிறைந்த சின்னஞ்சிறு கிராமம் பிச்சினிக்காடு. அந்த சின்னக்கிராமத்தை தன் பேனா முள்ளால் பிரபலப்படுத்திவிட்டார் இளங்கோ”.¹⁰²

சோலை சுந்தரப்பெருமாளின் ‘உறங்க மறந்த கும்பகர்ணர்கள்’ என்ற நூலில் எழுத்தாளர்களின் வகைகளை உவமைநயத்துடன் விமர்சிக்கிறார்.

“சலசலத்து ஓடும் ஆற்றின் அழகை கரையில் நின்று

வேடிக்கை பார்த்து மகிழ்வது போல நம் இந்திய

கிராமங்களை தொலைவில் நின்று பார்க்கும்

எழுத்தாளர் ஒரு வகை.

நீருக்குள் இறங்கி நின்று ஆற்று நீரின் குளுமையை

வேகத்தை, உணர்ந்து சிலிர்ப்பது போல கிராம

வாழ்வை நுணுகி உணர்ந்து பார்க்கும்

எழுத்தாளர்கள் இன்னொரு வகை”¹⁰³

இதில் சுந்தரப்பெருமாள் இரண்டாம் வகையைச் சார்ந்த ஒரு ஆபூர்வ எழுத்தாளர் என்கிறார் பாலா.

5.31 யதார்த்த நிலை

கவிதை என்பதற்கு ரவிசுப்பிரமணியனின் 'ஒப்பனை முகங்கள்' என்ற கவிதையில் விளக்கம் தருகிறார் பாலா.

கவிதையை எளிய மக்களின் பேச்சுமொழிக்குக் கொண்டு வா என்று சிலர் கூறுகின்றனர். கவிதையில் செம்மாந்த இலக்கியமொழியை உருவாக்கு என்று வேண்டுகின்றனர் சிலர். எளிமையோ, செம்மையோ எதை நோக்கிய முயற்சியானாலும் எப்படியோ ஒரு வகையில் மொழியை வசப்படுத்தும் ஒரு கலைதான் கவிதை. இன்னும் சரியாகச் சொல்லவேண்டுமானால் மொழிக்குள் இன்னொரு மொழியை உருவாக்கும் சாகசமே கவிதை. வசனத்தில் எழுதினாலும் செய்யுளில் எழுதினாலும் கவிதையின் பூரணத்தில் வசனக்கட்டு செய்யுள்கட்டு மறைந்து போனால்தான் கவிதை. கவிதையின் பொருளம்சமும் வெளிச்சமும், அதை எழுப்பிக் காட்டும் தொனியும்தான் தூக்கலாக, வாசக மனத்தில் நிற்க வேண்டும். இதுவே கவிதையின் வெற்றி.

“கவிதைக்கு வசனமோ செய்யுளோ இடைஞ்சல்

அல்ல. அவை கவிதைக்கான ஒரு முகப்பு, ஆரம்பம்”¹⁰⁴

மேலும் இதே நூலில், யாருக்கும் அஞ்சாதவராய் அதே சமயம் உள்ளதை உள்ளபடிக் கூறும் உண்மைப் போக்கும் கொண்டவராய் இருப்பதை,

“ஒரு மூத்த கவிஞன் என்ற வகையிலும் ஒரு

விமர்சகன் என்ற வகையிலும் ரவிசுப்பிரமணியத்தை

நான் அன்போடு எச்சரிக்கின்றேன். இந்நூலின்

பிற்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள காதற்கவிதை

நாட்டுப்புற பாணியில் சொற்கூட்டமும், ஒலிக்

கூட்டமுமாய் தேய்ந்து நிற்கின்றது. புதுக்கவிதை

என்ற முகத்திரை பெற இயலாது கழன்று

நிற்கிறது. கவிதையின் வழித்தடத்தை மறிக்கும்

இத்தகைய வெளியீட்டு முறைகளிலிருந்து விடுதலை

பெறுவதின் மூலம்தான் சுப்பிரமணியன் ஒரு புதுக்கவியாக மலரமுடியும்”¹⁰⁵

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் மனிதனுக்கு மனிதன் நடித்துக் கொண்டும், மனதை தன் தேவைக்கு ஏற்ப மாற்றியும் சுயநலமாக வாழ்கின்ற இந்த நாகரீக உலகில் மனதுக்கு எது நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் தோன்றுகிறதோ அதை அப்படியே கூறும் போக்கு கொண்ட கவிஞர் பாலா மனித இனத்தில் ஒரு தனிப்பிறவிதான்.

க.வை. பழனிச்சாமியின் ‘வெண்மை ஒரு நிறமல்ல’ என்ற நூலுக்கு கவிஞர் எழுதிய பின்னூரையில்

“கலில் இப்ரான் கவிதைகளில் ஒரு ‘தான்’ நின்று ஆட்சி செய்யும். ஆண்டாள் கவிதைகள் ‘தம்மை’ நெகிழ்ந்து நம்மை வசீகரிக்கும், பழனிச்சாமியின் சொற்களில் இந்த இருவர் கவிதைகளின் ஒரு கூட்டு மொழியைக் காண்கிறேன்”¹⁰⁶ என்ற வரிகளில் கவிஞரின் சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான இலக்கியங்களில் கொண்ட ஆழ்ந்த அறிவு புலனாகிறது.

மேலும் இந்நூலில் பல இடங்களில் கவிஞரின் சந்தேகங்களும், ஏன் எதற்கு என்கிற கேள்விகளும், எச்சரிக்கைகளும், குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் போக்குகளும் உண்மைகளையும், சிறப்புகளையும் பாராட்டும் போக்கும், அபூர்வமும் அன்றாடமும், வீச்சும் வீரியமும், எளிமையும் இனிமையும், வளர்ச்சியும் வரலாறும், அய்வு முறையும் முடிவும், புதுமையும் செழுமையும், மரபும் புதுமையும், சாதாரணங்களும் வியப்புகளும், உணர்ச்சி வேகமும் கலைநயமும், மானுட உணர்வும் உறவும், உணர்ச்சிப் பெருக்கும் உன்னத அமைதியும், சோதனை அவாவும் சாதனை வேட்கையும் என்றாற் போல் பொருள் பொதிந்த அறிவுக்கூர்மையும் கவிஞர் பாலாவுக்கு உண்டு என்பது அவரது கருத்தியலின் வழி புலனாகிறது.

முன்னுரையும் பின்னுரையும் என்ற இந்நூல் அணிந்துரையாக மட்டும் நின்றவிடவில்லை. வாசகப் பரப்பில் திறனாய்வு நூலாகவும் திகழ்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர், விமர்சகர் என்ற இருநிலைகளில் பாலாவை அறிமுகப் படுத்தி அவரது ஆளுமையை வெளிப்படுத்துகிறது.

5.32 தொகுப்புரை

இவ்வியலிலிருந்து கீழ்க்கண்ட ஆய்வு முடிவுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

- பாலாவின் பன்முக ஆளுமைகளில் குறிப்பிடத் தகுந்த அடையாளத்தைத் தந்தது அவரது திறனாய்வு அணுகுமுறையேயாகும். சிறந்த ஆங்கிலப் புலமையும் தமிழிலக்கிய ஈடுபாடும் தான் அவரை திறனாய்வுத் துறையில் தனித்துவ அடையாளத்தைத் தந்திருக்கின்றது.
- மனித வாழ்க்கை தான் திறனாய்விற்கானத் திறவுகோல். இலக்கியம் இயல்பாய் இருக்கின்றது. திறனாய்வு அதன்மேல் வினைபுரிகின்றது என்பது பாலாவின் கருத்தியலாகும்.
- மேலை இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய முழுப்பார்வை பாலாவுக்கு இருந்திருக்கிறது. அதன் வளர்ச்சி நிலைகளையும் திறனாய்வாளர்களையும் ஆய்வு நோக்கில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ஆங்கில வழியில் தமிழ் இலக்கித் திறனாய்வு வளர்ந்துள்ளது.
- உரையாசிரியர்களின் உரை விளக்கமுறை திறனாய்வாகவும், பாராட்டுரை திறனாய்வாகவும் உள்ளது.
- மணிக்கொடி, எழுத்து, வானம்பாடி இதழ் படைப்பாளர்கள் திறனாய்வாளர்கள், ஈழத்திறனாய்வாளர்கள், கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி போன்றோரின் திறனாய்வு அணுகுமுறைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

- பாலா ஆங்கிலப் பேராசிரியர் என்றாலும் மேலை இலக்கியத் திறனாய்வியலை ஏற்றுக் கொண்டு தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்ப திறனாய்வியலில் புதியதளத்தை ஏற்படுத்தியவர்.
- இவரது புதுக்கவிதை ஒருபுதுப்பார்வை, சர்ரியலிஸம் , கவிதைப்பக்கம் தமிழ் இலக்கிய விமர்சனர்கள், தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள், முன்னுரையும் பின்னுரையும் ஆகிய படைப்புகள் திறனாய்வு நோக்கில் அமைந்ததாகும். இவற்றுள் 'புதுக்கவிதைகள் ஒரு புதுப்பார்வை' பாலாவை தனித்து அடையாளப்படுத்திய நூலாகும்.
- புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வையில் மேலைநாட்டுக் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்தும், திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை வெளிப்படுத்தியதும் தமிழுக்குப் புதுப்பார்வையைத் தந்துள்ளது. திறனாய்வில் புதிய பாதையையும் அமைத்துத் தந்துள்ளது.
- புதியவாழ்க்கையும், புதிய அறிவும் பின்னணியும் இன்றைய இலக்கியவாதிக்குப் புதிய பார்வையை அளித்துவிடுகின்றன. எனவே தான் புதுக்கவிதை புதுப்பார்வை என்கிறோம் என்ற விளக்கம் பாலாவின் திறனாய்வு நோக்கைக்காட்டுகிறது.
- படிமம், இருண்மை, குறியீடு போன்ற மேலை நாட்டு கவிதை உத்திகளை தமிழ்க்கவிதைகளோடு பொருந்தியிருக்கின்றார் கவிஞர்.
- மனதின் உண்மையான செயற்பாட்டை வெளியிடும் முயற்சியே சர்ரியலிஸம். 'சர்ரியலிஸத்தின்' முதன்மையான அக்கரை மனித மனத்திற்கு விடுதலைவழங்குவதுவே இதன் உயர் லட்சியம் வெளி உலக மெய்ம்மையையும் மனத்தையும் ஒன்றிணைப்பது ஆகும். இதுவே பாலாவின் சர்ரியலிஸக் கருத்தாகும்.

- புதுக்கவிதைகள் பற்றிய திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதப் பெற்ற போதுதான் அவருக்குள் சார்ரியலிஸம் பற்றிய எண்ணங்கள் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன.
- கவிதை, புதினம், நாடகம், ஓவியம் போன்ற படைப்புகளில் சார்ரியலிஸம் போக்கு ஒரு கலை இலக்கிய உத்தியாக இன்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.
- தாய் இதழில் தொடராக எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்புதான் 'கவிதைப் பக்கம்' என்னும் நூல் கவிதை ஒவ்வொரு கவிஞரிடமிருந்து தனித்துவத்துடனும், லட்சியம், பாடுபொருள், கலைத்திறன் ஆகியன பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்றும் இந்நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- கவிதையும், வாழ்வியல் மதிப்பீடுகளும் பரவலாக இத்தொகுதியில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.
- சுவடு, அன்னம்விடுதூது பாலா முன்னின்று நடத்திய சிற்றிதழ்களாகும். இவற்றுள் புதுக்கோட்டையில் சுவடு இதழ் பாலாவின் நண்பர்களால் அச்சிடப்பட்டது.
- விமர்சகர்களை விமர்சிப்பதற்காக இதில் அதிகப்பக்கங்கள் ஒதுக்கப்பட்டது. இதில் இடம்பெற்ற வெங்கடசாமிநாதனைப் பற்றிய பாலாவின் விமர்சனம் தனித்துவமிக்கது.
- பேராசிரியர் க.செல்லப்பனின் வழிகாட்டுதல், ஆங்கிலப் புலமை பாலாவை விமர்சனப்பாதையில் பயனிக்க வைத்திருக்கின்றது.
- தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள் என்ற நூலில் நவீனத்துவம் குறித்த கருத்தியல் முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.
- நவீனத்துவத்திற்குள் வரலாறும், தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நவீனத்தை நோக்கி நகர்த்திய படைப்பாளர்களையும் பாலா இனங்கண்டு தொகுத்தளித்துள்ளார். இது மாற்றங்களின் காலம். எனவே வாழ்வியல்

நெறியிலும் புதிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு, திறனாய்வு எனப் பல்துறை சார்ந்த நூல்களுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகளின் தொகுப்பே முன்னுரையும் பின்னுரையும் என்ற நூலாகும்.

- முன்னுரைகள் வெறும் பாராட்டுரைகளாக இல்லாமல் திறனாய்வின் உரைகல்லாக இருப்பதிலிருந்து பாலாவின் திறனாய்வு ஆளுமை வெளிப்படுகிறது.

குறிப்புகள்

1. க. பஞ்சாங்கம், இலக்கியத்தின் இருப்பியலும் திறனாய்வின் இயங்கியலும், ப.1.
2. ப.மருதநாயகம், மேலைநோக்கில் தமிழ்க்கவிதை, ப.3.
3. மேலது, ப.3.
4. மேலது, பக். 3-4.
5. திருவள்ளுவர், திருக்குறள், எண் : 783.
6. ப. மருதநாயகம், மு.நா, பக். 314 -315.
7. மேலது, பக். 317.
8. பாலா, தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள், ப.13.
9. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.16.
10. மேலது, ப. 31.
11. மேலது, ப. 40.
12. மேலது, பக் 49-50.
13. மேலது, ப.61.
14. மேலது, ப.13.
15. மேலது, ப.16.
16. மேலது, ப.41.
17. மேலது, ப. 50.
18. மேலது, ப.65.
19. மேலது, ப. 80.
20. மேலது, ப. 102.
21. பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, பக். 62-63.
22. மேலது, ப. 64.
23. மேலது, ப. 66.
24. மேலது, ப. 24.
25. மேலது, ப. 24.
26. மேலது, ப.25.
27. டி.கே.சி, மொழிகள், தீபம், செப்டம்பர் 1972.
28. பாலா, புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, ப.73.

29. மேலது, ப. 82.
30. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.19.
31. பாலா. சர்ரியலிசம், ப.12.
32. ஆய்வுக்கோவை, இ.ப.த, பக் - 1650 -1651.
33. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.26.
34. தினமணி, தமிழ்மணி, நாள். 17.07.2011.
35. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.112.
36. மேலது, ப.41.
37. மேலது, ப.28.
38. மேலது, ப.64.
39. மேலது, ப.79.
40. பாலா, சர்ரியலிசம், பக். 24 -25.
41. மேலது, பக். 40-41.
42. மேலது, ப.42.
43. மேலது, பக். 60-61.
44. மேலது, பக். 66-67.
45. மேலது, ப.71.
46. மேலது, ப.77.
47. மேலது, ப.99.
48. மேலது, ப.100.
49. மேலது, ப.100.
50. மேலது, பக். 101 -102.
51. மேலது, ப.102.
52. மேலது, ப.104.
53. மேலது, ப.108.
54. மேலது, பக். 131 -132.
55. மேலது, ப. 132.
56. மேலது, ப. 132.
57. மேலது, பக். 133 -134.
58. மேலது, ப.134.
59. மேலது, ப.135.
60. மேலது, பக். 136, 137.

61. மேலது, ப.137.
62. பாலா, கவிதைப் பக்கம், ப.24.
63. மேலது, ப.24.
64. மேலது, ப.25.
65. திருவள்ளுவர், திருக்குறள், எண்: 1104.
66. பாலா, கவிதைப்பக்கம், ப.26.
67. மேலது, பக். 27-28-29.
68. மேலது, பக். 32-33.
69. மேலது, ப.38.
70. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.57.
71. பாலா, தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள், முன்னுரை.
72. பாலா, தமிழ் நவீனத்துவத்தின் முன்னோடிகள், ப.16.
73. மேலது, ப.18.
74. மேலது, ப.18.
75. மேலது, ப.19.
76. மேலது, ப.21.
77. மேலது, ப.35.
78. மேலது, பக்.60-61.
79. மேலது, ப.125.
80. மேலது, ப.131.
81. மேலது, ப.160.
82. பாலா, முன்னுரையும் பின்னரையும், அணிந்துரை, ப.viii.
83. திருவள்ளுவர், திருக்குறள், எண், 504.
84. பாலா, முன்னுரையும் பின்னரையும், ப.13.
85. மேலது, ப.18.
86. மேலது, ப.13.
87. மேலது, ப.65.
88. மேலது, ப.41.
89. பாலா, முன்னுரையும் பின்னரையும், அணிந்துரை,ப.vi.
90. மேலது, ப.66.
91. மேலது, ப.69.
92. மேலது, ப.42.

93. மேலது, ப.2.
94. மேலது, ப.4.
95. மேலது, ப.8.
96. மேலது, பக் 115-116.
97. மேலது, பக். 21-22.
98. மேலது, ப.24.
99. மேலது, ப.29.
100. மேலது, ப.52.
101. மேலது, ப.58.
102. மேலது, ப.59.
103. மேலது, ப.80.
104. மேலது, ப.85.
105. மேலது, ப.87.
106. மேலது, ப.124.